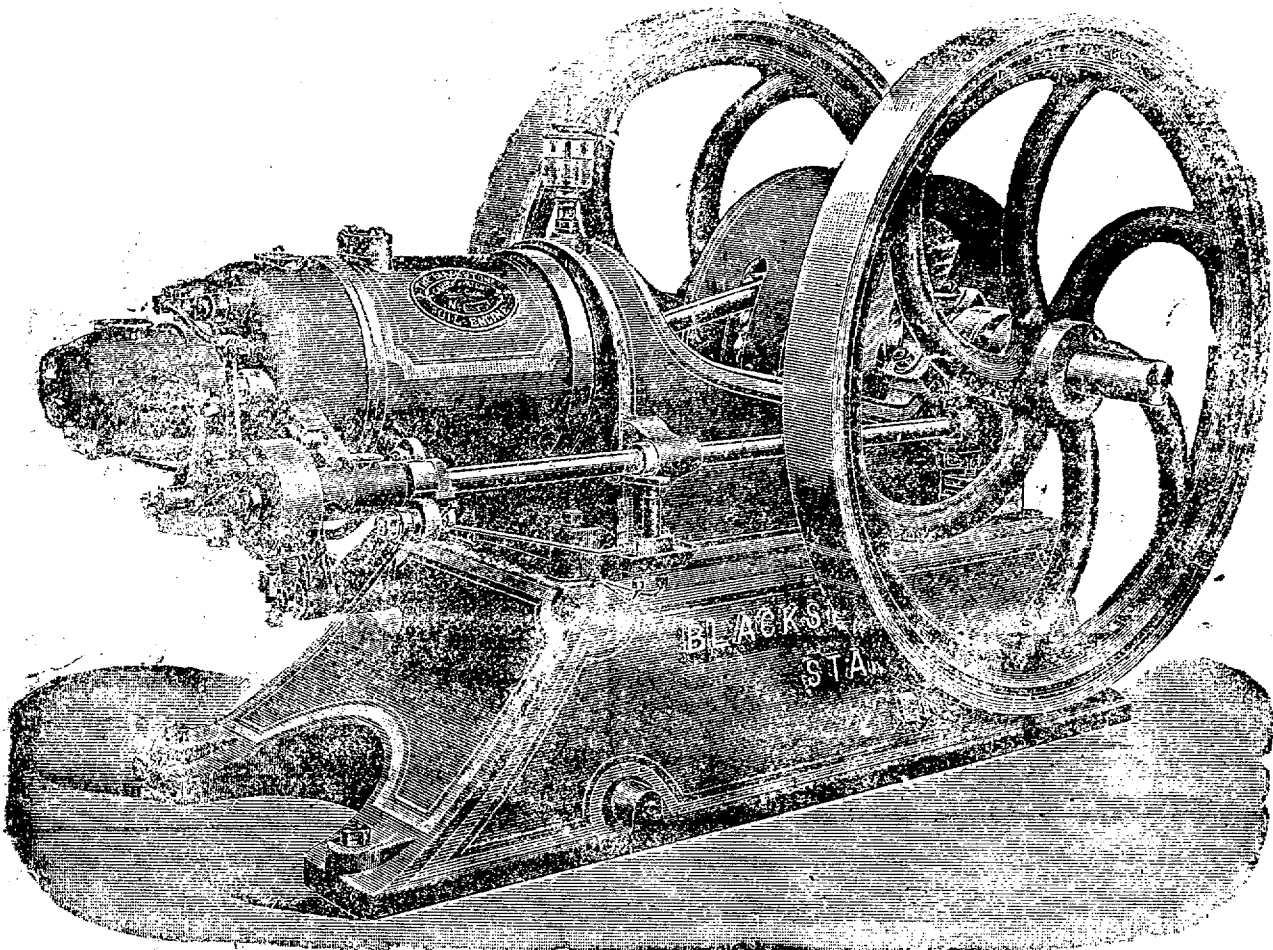

ప్రతిదినము ప్రకటింపబడును

309132

Vol. 7. { కర్మవర్తమా 1920 వ సం॥ం సెప్టెంబరు నెం 7 తేది మంగళవారం } No. 132.
 పంపునంబు. 2 { కాశీ నామ సంవత్సర నిజ శ్రావణ మాస బహుళ నవమి. } నంచిత ౧౩౨

బ్లాకు స్టోను ఆయిల్ ఇంజనులు.

మీరభివృద్ధి, క్రూరు ఆయిలు మున్నగు చమురుల నుపయోగించి నుచున్నట్లు తెలియజేయు
 ఉద్దేశము.

ఈ రాజధానిలో అనేకమైన బ్లాకు స్టోను ఇంజనులు వనిచేయబడుచున్నవి. ఇవియోజనములకు మంచి
 తృప్తినిచ్చును. పూర్తియైన వివరములకును ఫరములకు నడచే మాకు వ్రాయుడు.

సోలు వివరము:

మార్షలు నన్సు & కో., (ఇండియా) లిమిటెడ్,

1806

ఇంజనీయర్లు

నెం. 9, సెకండులైను బీచ్, మద్రాసు.

కొంగరాయి, బెజవాడ, లాహోరు, తంజావూరు

అమృతాంజనము

ఈ నొప్పులకు ప్రసిద్ధి క్రింద
 ఇది వివిధమైన నొప్పులను కూడ
 ఈ అమృతాంజనము వాటి
 నంత మృత్యువునకు దూరమును,
 కంటే వెల 0-10-0 అణాలు

మోహినితైలము

సీసా 1-కి 0-12-0.

తామరతైలము

డబ్బి 1-కి 0-6-0.

పండ్లపొడి

డబ్బి 1-కి 0-2-0.

అమృతాంజనం డిపో,
 బొంబాయి - మద్రాసు.

టి. సి. యన్.

710

పరిమళానంద నన్యము

కల్ప వర్షి 1.1 రూ 0-4-0 టి. సి. చక్కెర 0-8-0
 12 డబ్బులకు రూ 2-8-0 ,, ,, 0-8-0
 మేలైన మద్రాసు నానానన్యము.
 రూ 1 టేబుల్ (24 రూ) 0-24-0, టి. సి. ఖర్చు 0-5-0
 రూ 1 టేబుల్ (120 రూ) 8-8-0, టి. సి. ఖర్చు 1-0-0
 టి. సి. వాగ్లింగ్స్ అందు కంటే,
 4 సం॥ంబడి, పాద్యములను పొట్టు మద్రాసు.

మీ వైద్యునికి

హోరోఫోనును (2140)

గురించి బాగుగా తెలియును. లెక్కలేని వురు
 ఘటలు, స్త్రీలు అజాగ్రత్తచే పోగొట్టుకొనిన ఇం
 మును శీఘ్రముననే పొందవచ్చును. తక్షణ దీనిని
 వాడుడు.

ప్రతి మందులమార్పులోను ఇది వెలకు దొరకును.

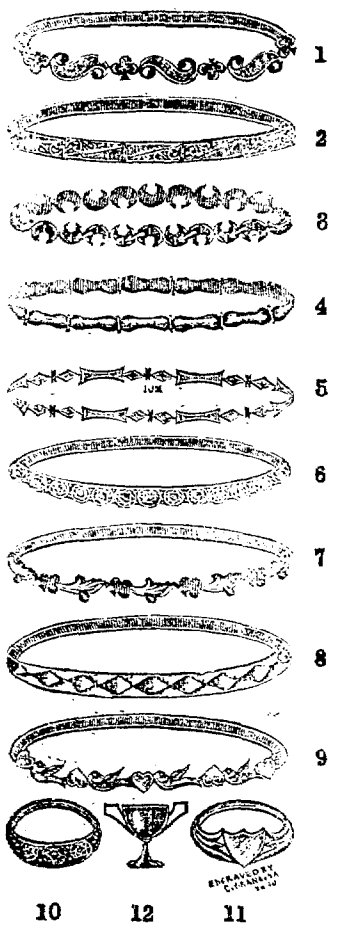
మీ వైద్యునికి

ట్రైపు సోజను అను దివ్యోషధము

అతిమూలమునకు పేరుబోయిన దని తెలి
 యును. ఇది మిక్కిలి కాస్త్రీక్రముగా తయారు
 చేయబడినందున ఈవ్యాధిగలవారికి మంచిగుణము
 నిచ్చును, మీ వైద్యుని నలవాట అడుగుడు.
 అన్ని మందులమార్పులో దొరకును.

G. W. Carnrick Co., NEWYORK.

అమృతాంజనం డిపోవారి కోష ధాలయమునందు అమృతాంజనం, తామరతైలము, మోహినితైలము,
 దంతచూర్ణము మొదలగు ముఖ్యోషధములే గాక, ఇతరములగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి.
 కావలసినవారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగునకు వ్రాసినచో తక్షణం పంపెదము.

ది ఇండియన్ జ్యూయలరీ మార్ట్
రవలవర్తకులు, బంగారు వెండినగలు, ఇతరసామానులు చేయువారు.
పోస్టు బాక్సు నెం. 40.
నగరత్ వేట, బెంగుళూరు సిటీ.
కంటినిలాసము: { బిలియన్డ్ జ్యూవెల్స్ } డి.వి.సి. 5-వ ఎడిషన్.
నెం. 1 మొదలు 9 వరకు. ఈమూడిరిల కళారము ఏ నైజు లోనైనను సవరపు బంగారముతో నెట్టిగా చేయబడినవి. ధరలు జత 1-కి రూ. 30 మొదలుకొని రూ. 500 ల వరకు ఉండును.
నెం. 10. 3 రవలతో చెక్కి చేయబడిన ఉంగరములు 1-కి రూ. 100 మొదలు రూ. 500 ల వరకు ఉండును.
నెం. 11. ఏ నైజులోనైనను గట్టి బంగారపు ఉంగరములు గలవు. ధర రూ. 12 లు మొదలుకొని రూ. 20 లు వరకు గలవు.
నెం. 12. టూర్మ మెంటు గిన్నెలు ఏమూడిలో నైనను వెండి తో రయారుచేయబడినవి. 1-కి ధర రూ. 25 లు, అంతకు పైగా గలవు.

ఆశ్చర్యములో నాశ్చర్యము.
విశోదమైన గాలి తలగడలు.
సిటియన్లుగల కొర్రలొకటి మరలను తీసివేసి కావలసినవలె గాలిని నింపుకొని మరలను మునుపటివలె పిసి.
ఈన రొదల విక్రయిస్తామి కరమైన తలగడలు. ఆ కర్మకరేనప్పుడు మరలనుతీసి గాలినింపవలెను పిసికవలెనే తలగడలో గాలి పిసికవలెను గాలి నింపుకొనినప్పుడు ఇది కిక్కిరాడి గలవారితో.
ప్రయాణికులను కదిలర ప్రవాసామాన్యమునకును మిగుల ప్రయాణవకరమైనది. పిక్ సారివేషింపి సాధ్యమున పొందును. కంపెండు 1-కి బహులు 0.20, తలగడలన్ని ప్రత్యేకము.
(కీకెరి) చిరునామా:- ధనలక్ష్మి కంపెని.
నెం. 6, వెంగళుకే శ్రీనిధి, సామలకార్ వేట, మదరాసు.

Make a Note it.
NOT ON SCAPS OF PAPER
But on the Tablet of Your Memory
THAT
The Erectruss, manufactured by Messrs. Huston Bros. Col-of Chicago, U.S.A.; and priced at Rupees Fifteen only only, P. and P. Charges extra, is the only best cure in the world for Impotency, Functional weakness and lack of virility. It is a purely Nature cure, and does away with all internal and external Medicines, and aphrodisiacs, which to say the least, are all bores, but not cures. It is a specialist in it self, and worth it weight in gold. The world renowned Dr. Bier's Hyparaemic Treatment is its basic principle. Detailed Booklet, "Life After Death", telling all about it, free on application for Erectruss (A.P.) Sole Agency in the East, Batala (India).
(A)

మణిబంధపు గడియారములు
ప్రతిదిన ఉపయోగమునకు
నెం 184, సికిల్ కేసు
ఇన్ని నైజు నుజీబంధపు గడియారము శ్రీమ, పశివాత ధరించుకొనిన చాలా అందముగా నుండును. బాగుగా పోవును. సమైన కాలమును చూపును. ధర రూ. 12-8-0
నెం 185, సికిల్ కేసు గలది
వై చాని మోడియే యుండును, అయితే కొంచెము పెద్దదిగా యుండును. సమైన కాలమును చూపును. ధర రూ. 11-8-0
నెం 214 వెండి కేసు చిన్న నైజు
మణిబంధపు గడియారము.
విక్రయింపబడునైజు, చక్కని అకారముగలది. 15-4-0
నెం 216 వెండి కేసు గలది.
నెం 214 నెంబరు మాడిగానే యుండును. పలే కొంచెము పెద్దది. సమైన కాలముచూపును. 14-8-0.
E. A. WATCH Coy., RATTAN BAZAR, MADRAS.

టైమ్ ఫీసులు
బెస్టు అమెరికన్ మేక్
అన్ సోనియా "వై రెట్" అలారం టైమ్ ఫీసు
4 అంగుళముల డయల్ గలది, సమైన కాలము అలారం కొట్టును. ధర రూ. 8-4-0
అన్ సోనియా స్టార్ అలారం టైమ్ ఫీసు
సుమారు 20 నిమిషములవరకు అలారముకొట్టును 4 అంగుళముల డయల్ గలది, ధర రూ. 8-12-0
బిగ్ బెన్ అలారం టైమ్ ఫీసు
జరంజరమైన టైమ్ ఫీసు, హిందూదేశమున అంతకును ఉపయోగించబడుచున్నది. రూ. 10-8-0
అమెరికన్ "వై రెట్"
అలారం టైమ్ ఫీసు మాత్ర గాను పురమాసగా చేయబడిన టైమ్ ఫీసు. రూ. 8-4-0

పాశ్చాత్య వెంకటాచలపండితుల ఆయుర్వేదీయ సిద్ధాంతమును లోకామయవార కస్తూరిమాత్రలవలె
సర్వోత్తమ గుణకారితమున సిద్ధాంతమును వీరొకటి లేదని భారతముగా చెప్పవచ్చును. వీటిలో అక్షరమైనదియే వస్తువు. వేరలేదు గావున అప్పుడు పుట్టిన శివుడు ముందుగాని పృథులవరకు ప్రతివక్తయును సంకేతము లేక నీలించవచ్చును. ఈ మూత్రము 3 నుండి 5 వరకు తాంబూలముతో గాని లేక కట్టి బోజితో గాని ప్రతిదినము ఉపయోగించుచు వచ్చిన 15ల మందము, అక్షరము, ములబద్ధము చలి స్వరము, అస్వరము, మలేరియాస్వరము, శీతము, వేదవాయు, వర్ష, వడకము, వరముల మెప్పి బలహీనత, ఇన్ స్ట్రా ఎంబా, స్నేహ, కలహ, మున్నగు ఇంకా అనేక బాధ్యములను తగ్గిరగ రూపిస్తును. అబ్బుగలిగిన వేళ ఉపయోగించిన తక్షణమే గుణమిచ్చును. 2 కేవలము మున్నుండవలసిన గుణము ప్రాణ, వ్యాధిరక్షణ, ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు భావము శ్రీమ మూడ ఈ మూత్రము నేరించి గుణమును పొగడవలె న్నారు. 250 మూత్రము గల సీసా 1-కి కం. 0.40
2 క సీసా మొదలు ఆరుసీసాలవరకు పోస్తే 0.40
2 క సీసా 6 సీసాలను పెప్పింపిన పోస్తే 0.20
12 సీసాలు " " 2.10
25 సీసాలు " " 5.20
అన్ని రుకానములందును దొరకును.
శ్రీ శ్రీతారాఘవ వైద్యశాల
(301-594) మైసూరు.
కంటినిలాసము:- "వెండిట్" మైసూరు.

160 పుటల పుస్తకము ఉచితము
అశోక్ గుప్తము కాశ్మీరీభాషయన పొందుటకు స్వాభావికమైన కొన్ని నిధులను అనుసరించుటకునే ఈ గుర్తున్నది. ఈ ఉత్తమ పుస్తకము అశోక్ గుప్తమును కలగజేసి కీరసాఖ్యయను, దృఢగాత్రమును, ఆ యుర్వపుష్పిని ఇప్పించును. ఈ పుస్తకము యానామగా నీయవలెను. పోనుచారి యా మేమే భరించి పంపెదము వెంటనే (బాంబే) రేదము. (219)
వైద్యశాస్త్రి మణిశంకర్ గోవిందజీ,
అశోకనిగ్రహకొవలూరు, 151, (బాబ్స్, మద్రాసు.

బహుమానము
వైద్య విద్య
అమరావతి వైద్యశాలకు మార్గదర్శి
అన్ని భాషలలో దొరుకును.
నాజవైద్య నారాయణజీ శేఖరజీ,
(1706) 27, చిహ్నబాదు, మదరాసు.

(0)

505

ఈ మనదరిష్ట మంతటికిని కారణము సర్ మైతేలు
 ఒద్వందరు మంటి అండ్లొ ఇండియను పరిపాలకులు కొందరు
 తేలికలకంటె ప్రభుత్వము గొప్పదనియు, వారివై నది యి
 స్తాపనారము అధికారము చెల్లించువరకును ననియు కొన్ని
 ప్రవృత్తులు నూత్రములను మనస్సునందుకొని వనిచేయుటయే
 యని చెప్పి యుంటిని. అట్టి అవనిత్రములను మనస్సు
 నందుకుకొనుటకులననె మెత్తువద్దప్రభుత్వ గార కాలకుచట్ట
 వాను కానింపకలిగిరి. అందువలన సర్ మైతేలుగారు దాట్లకు
 కిష్టా శక్తిపాటుగారలను ప్రవాసకర్తు కంటి పిమ్మట నయనిక
 కాననమును ప్రకటింపకలిగిరి. ఈయన్మాన్యుతరంపరలందు పా
 ల్లానిన ఉద్యోగీయులం దట్టియాశాచనతోడనే "తగిన విత్తును
 విధింపవలయును" "తగిన పాతమును నేర్పవలయును" "గవర్న
 మెంటు ప్రతిష్ఠను పునరుద్ధరింప వలయును" అని ప్రజలను
 భయపెట్టి సాగిరి. కర్నూలు ఓర్రియకొ బాహ్యుర్పు స్వీర్పు మొర
 లుగాగల అధికారులును, నైనిక కానన విచారణకర్తలతో
 కొందఱును అయదర్శమునే మనమునందుకొని వనిచేసిరి.
 అందువలన నైనిక కాననదారులనును మనమునందుకు
 దట్టి రాక్షసవృత్తులును జరిగినవి. అధికారుల యెత్తుగడల
 స్థియు కొనసాచినపుడు ప్రజలకును వారియాస్తులకు భంగ
 ము గలగవండ్ జేయువల నుపవలను అధికారులును, ప్రభుత్వ
 మువారును ఉపేక్షాభావమున చేయక ధోరమండిరి. ఈపాత
 లను కాట్టవపుడు దెబ్బలు తగిలినవాటికి మొక నే తగిన తిక్కిన
 నొనరించుట కై న వాని ప్రశస్తింపలేదు. కొన్ని సమయము
 లలో, చచ్చిపోయినవారి కేతులను దానపరము నిమిత్తము
 ఈయవలసినదని బంధువులు కోరగా అధికారులు నిరాకరించిరి.
 కొన్ని సమయములందు మరణించినవారిని వార
 లెక్కచే పెట్ట నే లేదు. నయనిచేయు నంచరించి
 మండలములలోని వైతపంటలనేగాక ప్రజల ఆస్తులను గూడ
 నైనికులు పాడుచేసిరి గూడ దుజువైది. దెవ్వుట్టి కమిష
 నలులు, కమిషనరులు మొదలగాగల పెద్దపెద్ద ఉద్యోగీయులు
 గూడ ప్రజలను వివిధ రీతుల వీరించినట్లు తెలియుచున్నది. ఆ
 నార సాధుగులు మొదలగువాటికి సామ్యము చెల్లింకయే
 ప్రజలను బాంధిని అధికారులు తీసికొనిరియు, కస్తువులను
 తీసికొనుమాత్రమున కృప్తిబొందక దెబ్బలుగూడ తీసికొనిరిని
 యు, అట్టియ్యరివారికి జరిమానులను విధించియు, దెబ్బ
 లను కొట్టియే వెట్కి విధముల బాధించి
 రియు తెలియుచున్నది. అధికారులు తిరస్కరించినవారి
 యాస్తులను స్వాధీనము చేసికొన వలసిన దని నైనికవిచారు
 కర్నూలు చెప్పినపుడు నేరపుల భార్యలకు, దిడ్డలకు అధికారులు
 ఘోరముగ బాధించిరి కూడ దుజువైది. కొన్ని చోట్ల
 ప్రజలు రోడ్లమీద నట్లనే వడియించవలయునని అధికారు
 లాజ్ఞాపించిరి. అధికారములకు చరిలో కట్టుబట్టలకప్పు
 కేరుబట్టలేక ప్రజలట్లు కడగండ్లు వడవలసి వచ్చెను. అట్లు

మనకు కావలయు స్వత్ర్యము లేనియు నిజమగు సంక్రమణముగ నూహించెదమ. — (1) సర్వమైకము ఓద్యమముగారి పూర్తిగను, స్వప్రయోగము ఖండితమలయును. వీలగునెడల ఆతని శిక్షించవలయును. " రివ్యూజేంసు " సమయమునను, " వార్లొను " సమయమునను ఆ శిక్షలందించిన వ్యవస్థలను బహిరంగముగ విచారించవలయును. (2) క్రిందటి సంవత్సరపు ప్రక్రమణలందు పార్లొనున దౌరుజులు, బాప్సులు, ఓబ్రెజులు, స్క్రిప్టులు వీరందఱిని వీరికి సహాయమునందించిన భారతీయులను విచారింపి తగినశిక్షలను విధించవలయును. పాస్టర్ల స్క్రిప్టులంటి వారిని బలవంతముగ వని చాలించుకొనునట్లు చేయటమును చాలదు. (3) సైకికానన వరిమాలన సమయమునను గర్హించబడిన ఖండితులు, ప్రత్యేక వ్యాయాధి కారణములనుగ వైసికవ్యాయాధి కారణములను శిక్షించబడిన జనులందఱిని విడుదలయును. (4) సయినికానన వరిమాలన సమయమున అధికారమును, సయినికా ప్రజల కొనసొందినవస్తువులకు తగిన వస్తు ప్రత్యామ్నాయముల నిశ్చయమును, అవసరముగను, అవ్యాజముగను విధించబడిన బహిరంగముగ సామ్యము తిరిగి ఇచ్చివేయవలయును. (5) సయినిక విచారణ సభలవారు విధించిన శిక్షలనున నెరవేరువదవులను ఆయోగ్యులగు వరుగతించబడ నూడదని ప్రభుత్వమునా ఉత్తరవును వారిచేయవలయును. లేదా కానింతవలయును. (6) వంజాలు అల్లరుల సమయమున లండనులను పుచ్చుకొనిన పోలీసు ఉద్యోగియులను, తక్కిన ఉద్యోగియులను బహిరంగముగ విచారణచేసి వారిమెరువైనవల మెరించినది తెలుపవలయును. (7) సంవత్సరమున కర్తవ్య నిజముగ తమ సంవత్సరములు సఫలములు కాగోనెదరేని తమ సవ్యావహిక తెలుపుటకు వెంటనే వంజాలు అల్లరులందు పార్లొనున ఉద్యోగియులను తొలగింపవలయును. (8) వంజాలుందుగాని మరయే యితర ప్రత్యేకములందుగాని సంవత్సరము ప్రజాభివృద్ధి సూత్రముల కంగీకరించి యుద్యోగియులను వెంటనే తొలగింపవలయును. వారు నిర్నిమిత్తముగ సంవత్సరములకు చెదగొట్టుట కవకాశముండరాదు. వ్యాజ్యకాళము, పోలీసుకాళము పూర్తిగ వారి యాధీనముననే యున్నది. భారతీయుల కీకాళలపయినధికారము లభించినది ఉన్నతోద్యోగులు వ్యాజ్యముగ వని చేయునట్లు చూచుటకు వీలలేదు. వంజాలు అల్లరులంటి అల్లరుల వరుల నెప్పుడును సంధించు చుండును. ఇంత అందోళన జరిగినకగూడ కొంతమంది అధికారు లింకను అసందర్భముగ ప్రవర్తించుచుండుట చాల విచారకరము. (9) వంజాలు ప్రక్రమణలందు హిందూజేత ప్రభుత్వమునా రెంతవరకు బాధ్యులనా అంతవరకు వారినిగూడ నిమగ్నిత మలయును. హిందూ కమిషను రిపోర్టునూడ వారు చేసిన ప్రకటన మార్గరీజీలో నుండుని అందఱు నివరణే యుగింపి. సయినికానన మెక్కువకాలముండకుండ చేసితిమని వారు చెప్పిన దంతయు ఇప్పుడు దాని మరంతకాలము వరకు అయిటనందుచు నిచ్చుటలన పూర్తిగ చేసెదమి. బ్రిటిషు సంప్రదర్శమునా రిపును ఆలోచించినది వ్యాజ్యముగ మున్నయెడల మెక్కువవద్ద ప్రభుత్వగాంకితంతటితో వని చాలించుకొనుట చాల మర్యాదక గుండగలదు. మెక్కువకాలము కమిషనువారి నివార్యమును సహింపకాలక అస్తిక భేదబద్ధముగ పనికి రాదీనామా నిచ్చిరి. కాని హిందూ రిపోర్టులు రెండంటియందునునూడ తెలివిన నేరాలోలులను వారి రాజ్యవలనిధిగాంకితంతిలో వనిచాలించు కొనవలసియుండెను. సర్వమైకము ఓద్యమముగారి కుంటురివార్యములను వెంటనే ఖండింప ఆతని ఇష్టప్రకారము సాగనిచ్చుటలో రాజ్యవలనిధిగారు. వార్యనిర్వాహక సభవారును మహాతవ్విదము నొనరించిరి. తమ కిచ్చిన యధికారములను నిమగ్నియొజన కరములుగ చేసిరి. వంజాలు ప్రజలు, ఆమోదనములకును సర్వోత్తరమగు మున్నది గదా యని కలంహనటులేని వాద్యములను తలుచుకొనుట మూలకేసిరి. బ్రిటిషులతో చేయు ఆ రాజ్యవలనిధిగారిని అధికారమునుండి తీసివేయుట ఎంతయు సులభము; వ్యాజ్యము.

ఈ సల 4వ తరగినిన గగ్గయ్యపేట యందలి శ్రీ
స్వప్న ప్రాచ్యుఁడొకఁడొకవారి కొత్తపూజా శ్రీరాం అయ్య
రావుగారి ఆధిపత్యమునకుఁ దరచివ్రతముగా జరిగెను. 20 వేల
రూపుల మూలధనము నిచ్చిన గంజీబ్ బెంకటిబొగ్గయ్యకుండును
గారిని ఎత్తుగడగ ప్రశంసించెను.

ఆంధ్ర పత్రిక

1920-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల 7-వ తేది

మంగళవారము.

స్వరాజ్య సాధనము

సహాయనిరాకరణ సమస్య యే కాంగ్రెసు సమావేశ సభ్యుల దృష్టినింపజేసినది. ఆకర్షించుచున్నదని వేటాక-చో ప్రచురింపబడిన సమాచారమును బట్టి తెలియగలదు. విషయనిర్ణయసభలో రెండు దినముల నుండియును చర్చ జరుగుచున్నది. ఫలిత మింకను తెలలేదు. గాంధీమహాత్ముని సందేశము కాంగ్రెసుసభకు విచ్చేసిన యవకు తెల్లర యామోదమును పడసిన దనుటకు సందియము లేదు. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షు లగు బి. చక్రవర్తి గారు సహాయనిరాకరణ మను పదమును ఉచ్చరింపగనే సభ్యులు ఐదునిమిషములవఱకు కరతాళధ్వనలను గావించుచునే యుండిరి. బిసెంటుగారు అధ్యక్షుని నియామకమును సూచించుటకు లేచినపుడు సభ్యులలో కలకలము బయలుదేరెను. ఆమె వాక్యములను ఎవరును వినుటకు సమ్మతించలేదు. నాయకులనేకులు సభ్యులకు చేసిన ప్రార్థన లన్నియు విఫలము లైనవి. గాంధీమహాత్ముడు లేచి నిశ్శబ్దముగా నుండుడని కోరినప్పటికి ఆలలరి అణగెను. గాంధీమహాత్ముని పలుకుబడికి ఇదియే నిదర్శనము. విషయనిర్ణయసభలో సభ్యులనేకులు సహాయనిరాకరణవాదులుగ నుండి రనియు, తదితరులకు ప్రవేశము కలుగకపోయె ననియును హిందూ పత్రికలో సూచించబడినది. కాంగ్రెసు సభా తీర్మానము ముందు ఏ రూపమును తాల్చునో దీనినిబట్టి యోచించుట సులభము. సభాధ్యక్షులగు లజపతిరాయగారును, ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు చక్రవర్తిగారును, తమ యభిప్రాయములను ఇదమిత్ర మని తెలుపకపోయినను, గాంధీమహాత్ముని సందేశము సభ్యులమనములలో ఇదివఱకే నాటుకొనెను. ప్రముఖులు కొందఱు టింకను గాంధీమహాత్ముని కార్యక్రమము నంగీకరించుటకు వెనుకొనుచున్నను సభ్యులలో నధిక సంఖ్యాకులు దాని నంగీకరించెద రని భావనూచనలు కాన్పించుచున్నవి.

విషయనిర్ణయసభనుండి వెలువడు తీర్మాన మెట్లున్నను సహాయ నిరాకరణమున కంటెను జాత్యభివృద్ధికి వేటుసాధనము లేదని సర్వ సామాన్యముగ నంగీకరింపబడినది. పండిత మదన మోహన మాళవ్యాగారు మహాకవీగారు ఆంగ్ల దేశమునకు రాయబారుల నంపుమని కోరినపుడు సో అశుభోష్ణ చౌదరివంటి మితవాది ప్రముఖులు సైతము రాయబారులవలన నికముందేమియును లాభ ముండ దని స్పష్టముగ బలికిరి. ఖిలాఫతు రాయబారులు మూరపుఖండమునం దంతటను మహమ్మదీయుల కోర్కెలను వెలిబుచ్చి ఏమియో లాభము గలుగునని తలంచుచుండ, వారి తలంపు లన్నియును వ్యర్థములయ్యెను. రాయబారుల ప్రయోజనము మహమ్మదాలీ ప్రభృతుల కిప్పుడు తెలిసి వచ్చినది. తమ ప్రయత్నములన్నియును విఫలము లగుటచేత వారిపుడు స్వదేశమునకు కిరిగి వచ్చుచున్నారు. వారు కాంగ్రెసు సభకు పంపిన సందేశ మేమి? "అన్ని ప్రయత్నములును

అపజయము గాంచినవి. మన యదృష్టము మన హస్తములందే యున్నది" అని మహమ్మదాలీగారు తంత్రీవార్తనిచ్చిరి. స్వయంసహాయముకాదు ఇంతకంటెను నిదర్శన మేమి కావలయును? స్వయంసహాయము పంజాబు ఖిలాఫతు సమస్యల నిర్ణయముతో ముగియజాలదు. స్వరాజ్యము ప్రాప్తించువఱకును, ఈసాధనమును అవలంబింపక తప్పదు. సి. ఆర్. దాసుగారు విషయ నిర్ణయ సభ ఎదుట ఉపపాదించిన తీర్మానములలో ఈసత్యమును పొందుపఱచెను. గాంధీమహాత్ముడిందుకు తన యంగీకారమును కనబరచెను. ఖిలాఫతు సమస్యకొరతై మొదలు నిర్దేశింపబడిన సహాయ నిరాకరణము తుదకు స్వరాజ్యసాధనముగా నంగీకరింపబడుట శుభసూచకము. సత్వర స్వరాజ్య సంపాదన మూలముననే ప్రస్తుత పు ఇక్కట్లు లన్నియును తొలగిపోగల వని దూరదృష్టి గలవారెల్లరును అంగీకరించుచున్నారు.

తాత్కాలికము లగు ఉపశాంతిలవలన ప్రయోజనము ఏ మాత్రమును లేదని గ్రహింపబడుచున్నది. పంజాబు వ్యవహారములను గూర్చి చౌదరిగారు ముచ్చటించుచు కాంగ్రెసు విచారణ సంఘనిర్ణయములను ఎంతయును కొనియాడిరి. కాని వాని నాచరణములో బెట్టుటకు దేశమున కధికారము లేనందులకు ఎంతయును కుండిరి. జోసెఫ్ బాప్టిస్టాగారు ఆరుమాసములలో సంపూర్ణ స్వపాలనమును సంపాదించిన గాని మన ఇక్కట్లులు తొలగ వని తెలిపిరి. ప్రస్తుత సంస్కరణ విధానము నంగీకరించి తన్మూలమున స్వరాజ్యసిద్ధిని పడయుదుమను నాశ ప్రజలలో పూర్తిగ తొలగిపోవుచున్నది. గాంధీమహాత్ముడు చెప్పినట్లులు ప్రస్తుత సంస్కరణముల మూలముననే మోక్షము చేకూరు నని తలంచు మితవాదులు శాసన సభల నలంకరించినచో నలంకరింతుగాక. సంస్కరణములు అష్టపర్యంతములు ఆశాభంగకరములు అసంతృప్తికరములు అని ఉద్ఘోషించెడి జాతీయవాదులు శాసన సభలలో జేరి మోక్షమును సంపాదించగలుగుదు మనుట మాత్ర మెంతయు హాస్యాస్పదముగా నుండును. త్యాగము లేనిది కామ్యూరస్థిద్ధి కలుగదు. గాంధీమహాత్ముడు కోరునది త్యాగము. కాంగ్రెసు సభలో పురుషులే గాక స్త్రీలు సహితము త్యాగ సంసిద్ధులు కావలయునని సభ్యులను హెచ్చరించుట గమనింపదగి యున్నది. శ్రీమతి మంగళాదేవిగారును శ్రీమతి సరస్వతీదేవిగారును త్యాగసంసిద్ధులు కండ్లని ప్రజలను హెచ్చరించుచు సహాయ నిరాకరణమును సిద్ధాంతమందు అంగీకరించుటయే గాక ఆచరణమునం దుంచవలయునని కోరిరి. శ్రీమతి సరస్వతీదేవిగారు ఈ సందర్భమునందు పాడిన కీర్తన సభ్యులను భావపూరితులనుగా నొనర్చినది. జితేంద్రలాలు బెనర్జీగారు చెప్పినట్లులు ఏ జాతికైనను ప్రబోధ మొకమారు కలిగిన పిమ్మట స్వరాజ్యసిద్ధికి ఎంతయో కాలమువట్టదు.

దేశములో నూతనప్రబోధము కలిగె ననుటకు సందియము లేదు. ఇంతవఱకును జాతీయవాదనాయకు లని తలంపబడుచు అత్యంతశౌరవమునకు పాత్రులగుచున్నవారికి నయితము, విషయ నిర్ణయ సభయందు ప్రవేశమైనను కలుగకుండుటను చూచిన నూతనాశయ ప్రాబల్యము కరతలామలక మగుచున్నది. ఇంతవఱకును అధికారులకు విన్నపము లంపబడుచున్నవి. ఆయవస్థ దాటినది. పార్లమెంటు సభలపైనను బ్రిటిషు ప్రజలపైనను మన నాయకుల ఆశ లన్నియును కొంతకాలము నిలచియుండెను. జితేంద్ర లాలు బెనర్జీగారు నుడిచి

నటులుగ వారియందు కూడ భారతీయుల విశ్వాసము ఇటీవలి సంఘటనములవలన చెదరిపోయినది. ఇంకను వెనుకటి పద్ధతులయందే నమ్మకమున్న నాయకులు వెనుకబడుచున్నారు. వారిందుకు కుండ నవసరము లేదు. క్రొత్తశక్తియు ఆరంభమైనపుడు తదనుగుణముగ నాయకులు నడుచుకొనుట ఆవశ్యకము. లేనియెడల వారి మాటలందు ప్రజలకు విశ్వాస ముండజాలదు. స్వయంసహాయము కంటె వేటుసాధనము లేదని సర్వత్ర అంగీకరింపబడు చుండునపుడు కార్యక్రమము విషయమైన నాయకులు వెనుకంజ వైచుట పాడికాదు. గాంధీమహాత్ముని సందేశమును ఇదివఱకు చులకనఁ జేసినవారు తమ పొరపాటును ఇప్పుడు గ్రహించుచున్నారు. నాయకు లొక రొకరు వారి మార్గము వంకకు మఱలుచున్నారు. నూతన సందేశముచేత వారు కట్టువడుచున్నారు. కాంగ్రెసుసభలో తుదకు అంగీకృతములగు తీర్మానములు గాంధీమహాత్ముని ముఖ్యాశయములను అంగీకరించు ననుటకు సందియము లేదు. వివరములలో స్వల్పభేదము లున్న నుండు గాక.

హిందూదేశము ప్రపంచమున కంతకును ప్రత్యేక సందేశము నియవసియున్నదని గాంధీమహాత్మునికి గాఢవిశ్వాసము కలదు. ఇతరదేశము లన్నియు స్వాతంత్ర్య సంపాదనమునకు దౌర్జన్యపద్ధతుల నవలంబించుచుండగా, హిందూదేశము అట్టి పద్ధతులను అవలంబింపబూనదు. సత్యా హింసాధర్మముల నవలంబించి గమ్యస్థానమును జేరవలయునని హిందూదేశము సంకల్పించి యున్నది. ఈ సంకల్పము నెఱవేఱునేని ప్రపంచమునకు కార్యసాధనమున కొక క్రొత్తత్రోవ కాన్పింప కలదు. అంతర్జాతీయ వివాదములను పరిష్కరించుటకు నూతన సాధనము లభించును. నానారాష్ట్రసంఘ ప్రయోజన మొండు స్థిర పడును. ప్రత్యేక కాంగ్రెసు సమావేశము కావించెడి నిర్ణయమిద హిందూదేశపు భావ్యభ్యుదయమే గాక ప్రపంచ కల్యాణము సయితము ఆధారపడి యుండును. కాంగ్రెసు సభ్యులు ఇట్టి దృష్టితో తమ ధర్మమును కనుగొనినయెడల గాంధీమహాత్ముని ఆదేశమును అనుసరింపక తప్పదు. అట్టి దృఢసంకల్పము సభ్యుల మనముల నావహించును గాక యని కోరెదము.

క్రొత్త చట్టము

(101)

మదరాసు విలేజ్ పంచాయతీ బిల్లును లోకలు బోర్డుల బిల్లును గూర్చి యోచించుటకు నియమింపబడిన సెలక్టు కమిటీలవారు తమ నివేదికలను ప్రచురించిరి. ఈ నివేదికలు రాబోవు శాసన నిర్మాణసభలో యోచింపబడును. పంచాయతీబిల్లులో సెలక్టు కమిటీవారు అనుకూలము లగు మార్పులను కొంతవఱకు కావించిరిని అంగీకరింపవచ్చును. పంచాయతులలో గ్రామాధికారికి అధికారరీత్యా స్థాన ముండవలయు నను నియమము తొలగింపబడినది. పంచాయతీ సభ్యులందఱును ఎన్నికమూలముననే నియమితులు కావలయు నను సూచన మిగుల ననుకూలము. ఇంతియగాక ఓటునిచ్చెడి అధికారము 25 సంవత్సరములకు తక్కువ గాని ప్రతి పురుషునకును ప్రసాదించబడినది. ఈ మార్పు ఉదారభావమును సూచించుచున్నను, స్త్రీలకుకూడ ఇట్టి హక్కును ప్రసాదించకుండుట భావ్యముగా లేదు. సభ్యుల ఎన్నికలలో అనర్హులను లేకుండచేయుట ప్రశంసార్హముగ నున్నది. ఇరిగేషన్ విషయము కూడ

పంచాయతుల ధర్మములలో చేర్చుట ప్రజల కెంతయు సనుకూలముగా నుండగలదు. పంచాయతులను తాత్కాలికముగా సస్పెండుచేసేది అధికారము తీసివేయబడినది. మొత్తముమీద ఈ చట్టములో కావించబడిన మార్పులు విశాలములుగ నున్నవని చెప్పవచ్చును. కాని పంచాయతులను అభివృద్ధిచేయుటకు సివిలు సర్వీసు ఉద్యోగి నొకనిని రిజిస్ట్రారుగ నియమించెడి ఏర్పాటును సెలక్టు కమిటీవారు ఏల తొలగింపరై తో తెలియదు. పంచాయతుల ప్రయోజనము ఈ యేర్పాటువలన చాలవఱకు తొలగిపోగలదు. లోకలుబాద్ల చట్టమును గూర్చి కావించబడిన నివేదికము మాత్రము మాకు అంత సంతృప్తికరముగ గాన్పించుటలేదు. కలక్టరుకు లోకలుబాద్ల వ్యవహారములపై ఇంకను నిరంకుశాధికార ముండును. శా. టి. యన్. శివజ్ఞానము పిల్లెగారు సూచించినట్లులక లెక్టరుగారినిరంకుశాధికారముశాసన విరుద్ధముగానుండుననుటకుసందియములేదు. ఏలయు సగా ఇకమీదజిల్లాబాద్ల ప్రెసిడెంటుప్రజలఇష్టము వనుసరించి నడుచుకొనవలసి వచ్చును. అట్టితెలిసి కలెక్టరుగారికి గూడ ఏరు అడుగులకు మడుగు లొత్తవలసి వచ్చుట అసందర్భముగ నుండును. ఏ యుద్యోగియును ఇద్దరు య జమా నులను కొల్లుట్ట కట్టసాధ్యము. జిల్లాబాద్లకు ఎన్నికలు కొంతవఱకు ప్రత్యక్షముగ జరుగవలయునని చిత్తు చట్టము సూచించి యుండగా, ఆ ఏర్పాటును సెలక్టు కమిటీవారు ఏ కారణముచేత తీసివైచి తో తెలియదు. కనీసము నాల్గింట మూడువంతులైనను ప్రజానియుక్తసభ్యులు స్థానికసంఘములలో నుండవలయు నని నివేదికము సూచించుచున్నది. కాని స్థానికసంఘములలో నైనను సభ్యులందఱును ప్రజలచే నెన్నుకొనబడిన వారుగా నుండవలయునను ఏర్పాటును ఏ రేల కావించలేదో తెలియకున్నది. జిల్లాబాద్లకు అధ్యక్షుల నికముందును ప్రభుత్వమువారే నియమించవలయునని సెలక్టుకమిటీవారు సూచించుట హాస్యాస్పదముగ నున్నది. ఓటు జేయుట కర్హత గలవా రందఱును లోకలు బాద్ల సభ్యులుగ నుండవచ్చును. స్త్రీలు ఓటునిచ్చుటకే గాక సభ్యులుగ నుండుటకు గూడ నర్హు లాండ్రని సెలక్టు కమిటీవారు చేసిన ఏర్పాటు మిగుల భావ్యముగా నున్నది. మునిసిపల్ చట్టములను నిర్మించిన వారికంటెను వీరు ఎక్కుడు సాహసమును కనబఱచినందులకు వీరి నభినందించెదము. భూమి పన్నును ఇంకను వృద్ధిచేయుటకు వీరు అంగీకరింపలేదు. వీరు చాలవఱకు మునిసిపలు చట్టముల ఏర్పాటులనే అనుకరించిరి. నూతనపరిస్థితుల కనుగుణముగా వీరు స్థానికస్వపరిపాలనా విధానమును ఏర్పాటుచేయలేక పోయిరిని విచారించక తప్పదు. క్రొత్తచట్టములు రెండును రాబోవు శాసనసభలో విశేషము మార్పు జెందు నని తలంపజాలము. అయినను పర్యవసానమునకు వేచియుండెదము.

అధినివేశ రాజ్యములు

హిందూదేశాభిమాను లగు సి. యఫ్. ఆండ్రాసు గారు దేశభాషాపత్రికలకు పంపిన సందేశము నేటి తండ్రిపార్తలలో కలదు. ఫిజీదీపులలో భారతీయు లనుభవించుచున్న దుర్వశను గూర్చి దేశభాషాపత్రికలు ప్రజలకు విపులముగ తెలిపియుండెను. ప్రస్తుతము ఫిజీదీపులలోను తూర్పు ఆఫ్రికాలోను మఱి ఇతర రాజ్యములందును భారతీయులు అనుభవించుచున్న కడగండ్లకు మేటిలేకయున్నది. వానిని గూర్చి ప్రజలకు విశేష పఠచుటకు ఆండ్రాసుగారు పూనుకొని, దేశభాషా

పత్రికలు ఈ విషయమై వ్యాఖ్యానములు చేయవలయు నని కోరుచున్నారు. ఫిజీదీపులలో మార్పులులా ప్రచురింపబడి భారతీయులు అష్టకష్టముల పాలుచేయబడిరి. మఱొక అమృతసరపు నాటకము అక్కడ జరిగెను. పనివారులు ఎక్కుడు వేతనమును గోరి వారి కోర్కెలు నిరాకరింపబడినందున సమ్మెకట్టగా, నైనికులు మఱయంత్రములనుతెచ్చి సంక్షోభమును గావించిరి. నాయకులు నిర్బంధితు లైరి. మఱిలాలు గారును వారి సతీయును ప్రవాసమున కంపబడిరి. ఇందు విషయమై నిష్పక్షపాతము అగు విచారణ జరుగవలయు నని, భారతీయులు కోరగా, తాము ఆ విషయమును సూచించ మని ఇండియా ప్రభుత్వమువారు ప్రచురించిరి. ఇటులనే తూర్పు ఆఫ్రికాలో భారతీయులను ప్రత్యేకపు గూఢములలో అంటరాని వారివలె నుంచి వారి యాత్మశారవమును నిర్మూలము చేయుచుండ ఏ భారతీయునికి రోషము కలుగకుండును? అందుచేత ఫిజీదీపులలోను, ఆఫ్రికా దేశమునందును, మన సోదరులు పడుచున్న ఇబ్బందులను గూర్చి తేటతెల్లముగ వివరింపవలయు నని ఆండ్రాసు గారు కావించిన విన్నపమును మేము శిరసావహించుచున్నాము. కాని ప్రజలకే సందర్భమునందు చేయదగిన కార్యమేది? అసమృత్తిని తెలుపు సభలు గావించిన జాలునా? భారతీయులు ఇంట శారవమును బడయనిది బయట శారవమును బడయగల్గుదు రనుట అసంభవము. త్వరలో స్వరాజ్యమును సంపాదించవలసిన యావశ్యకతను ఆండ్రాసుగారి విన్నపము మఱితరగ దృఢపఱచున్నది.

రవీంద్రనాథ తాగూరు

“డాక్టరు రవీంద్రనాథ తాగూరుగారు మాంటుగూరిని హిందూదేశమునకు రాజప్రతినిధిగా నేమింప మని ప్రధానమంత్రిని కోరుటకు ఒక విజ్ఞాపనమును తయారు చేయించుచున్నట్లులు టైముస్పత్రిక తెలిపియుండెను. ఈ యుద్యమమును గూర్చి ఏదియో రహస్యము కన్పట్టుచున్నది. మాకు తెలిసినంతవఱకు విజ్ఞాపనము ఎచ్చటను బయలుపడలేదు. దానికి కారకు లని చెప్పబడుచున్న డాక్టరు తాగూరుగారు దానిపై సంతకమును పెట్టలేదని మాకు తెలియును. ఈ సందర్భములను టైముస్ పత్రిక గాని, తాగూరుగారు గాని మఱి ఇంకెవ్వరైనగాని తేటపఱచెదరా?”

స్థానిక చార్జులు

సెంట్రల్ కార్మిక సంఘము:— ఈకంఘము తరఫున ఈవిల 8-వ తేది బుధవారమునాడు సాయంత్రము 5-30 గంటలకు గోక్షేతంబిరమాన పెట్రోలియం నూనె కంపెనీలు వరిశాండ్రను వెల్లకొట్టుటను గూర్చి నొకసభ జరుగును వి. పి. వాడియా గారధ్యక్షత వహింతురు.

రెడ్డి జనసంఘము:— ఈక్రింది విద్యార్థి వేతనము తీసంతర్హములో వదిమానముల కివ్వబడును. (1) ఎల్. వానుజురెడ్డిగారు, నెలకు రు. 20, (2) డి. జి. శుబ్బారెడ్డిగారు, రు. 10, (3) డి. నరసింహారెడ్డిగారు, రు. 5. (4) సి. కృష్ణస్వామి రెడ్డిగారు రు. 5.

వచ్చుచున్న కళాశాల ఆంధ్రభాషాభిరంజక సమాజము:— వై శూరజనాని యాజమాన్యముక్రింద వచ్చుచున్న కళాశాల మందిరమాన బుధవారము (8-9-20) సాయంత్రము 5 గంటలకు వచ్చుచున్నసాతకాల ప్రధాన ఆంధ్రోపాధ్యాయులగు కర్లకాల నరసింహారాధ్యులుగారు ఆంధ్రసాహిత్యమున గుఱివి ఉత్తమసింతురు.

గ్రామ మునషుల సమ్మె:— గుంటూరు జిల్లా శత్రుశర్మి తాలూకామరపాటి ఫిరకాలో గుంటూరు 40 గ్రామముల మునషులు ప్రస్తుతపు చీకముల ఏర్పాటుల ప్రకారము గామీభారతి కెట్టివానికంటెను చీకములకుగూడగా నున్నందున అట్టిచీకముల పుచ్చుకొనుట తమ ఆర్థికసహనము భంగకరమును అకమానకరమును అని ఎంతయు అధికారగౌరవమునకు తగినవిధముగా చీకముల ఏర్పాటువరకును చీకముల పుచ్చుకొనగూడదని నిశ్చయించుకొని సదన ప్రకారము నిల్లులలో మరణాపాత్రినీ తాలూకాలో పవీనున్నాడు. వీరిపై జరుగు విశేషములెరిసికొనవలసి మన్నిత ఇబ్బందిపార. భింపబడిన వచోద్యమమును ఆర్థికసహనము గలిగి దాస్యాశ్రయముగాని గ్రామాధికార తెల్లన వెంటనే మరపాటి ఖండపు గ్రామమునకును సమకరింతురని తలంచుచున్నాడు. —ఉత్పల లక్ష్మీనారాయణ.

మదరాసు విశ్వవిద్యాలయ ఓటర్లబాలికా:— విశ్వవిద్యాలయపు కాన్స్టిట్యూషన్స్పైయుక్క మొదటి ఓటర్ల బాలికా ప్రచురింపబడెను. తేద్యకొన బడుటకు హక్కుగల వాడును, సరిగాతేద్యకొన బడనివాడు స్థితిగతులు తిష్టగ తెలిసికొనక తేద్యకొనబడు వాడును, తిర్దిబాలికా పునర్విచర్యకేయబడు హక్కుగలదు. వారియొక్కవలయుట తెలుపుకొనవచ్చును. హక్కుగలవారును, ఆక్షేపణగలవారును, రిజిస్ట్రేషన్లకు ఆఫీసుగంటులలో నిర్వహింపబడెను తొనరుచున్నా. తపోలో బంపవచ్చును కాని యీవిల 20 వ తేదిలోగా గాన, ఆవాడకిగాని చేరవలెను. తరువాత వచ్చినవో స్వీకరింపబడవు. నకాలమునకు వచ్చిన, ఆక్షేపణ హక్కులు అక్టోబరు 2 వ తేదిని నిహిత్యమునకు వెనుక మందిరములో పునర్విచరింప బడును.

కిరొసిను పనివారు.

కిరొసిను పనివారిడ సంఘాధ్యక్షులగు వి. చక్కెరయ్య గారు మదరాసు గవర్నరుగారికి యీద్రవము వంపిసాక. ఆందలి భాగములు ముద్రించుట:—

ఈరాజధానిలోని బీదపనివారియందు తమకు శ్రద్ధగలది ప్రతిద్రవము. కాబట్టి ఈయంత్రవము ప్రాయుటకు సాహసించుచున్నాను. మదరాసులోని కిరొసినువారి కంపెనీలకును, ఆకంపెనీలలో వనిచేయువారికిగల వివాదములను ముగియించుటకు తమ శ్రమకృతమునకు ఒక సంఘమును నిర్మించివారు. ఆగస్టు 4 వ తేదిన సంఘమువారు తమనిర్ధారణలను తెలిపిరి. పరివాద సమర్థింపబడెదల, కామనూడ సమర్థింతురని కంపెనీల యధికారులు గా. ఎ. బై. జి. క్యాంపుటెజుగారి వ్యాఖ్యాతెలిసిరి. ఆమెవ్యాఖ్యనకు ఆమోదమును తెలుపుచు పరివాద తమ సంకీర్ణముల చేసిరి. సంఘమువారి తీర్పు ప్రకారము పరివాద కోరికలు ప్రావిడెంటు ధనుకు ఏర్పాటు చేయబడి యుండెను. ఈ విషయములో తమకు కమిషనరు ప్రవేశించుట వ్యాజ్యము గాదని కంపెనీల యధికారులు క్యాంపుటెజుగారివ్యాఖ్యా ఆగస్టు 21 తేదిన చెప్పిపంపిరి. పనివారికి ఇందుమీదట కొంచెం ఆకృత్యము కలిగెను. ఈ లోపుక కంపెనీలవారు పనివారిని కొందరిని తీసివేసిరి. కంపెనీ వనివారు సమ్మెకట్టవలెనియు తీర్పుకు ప్రతిపాదముగ జనగతెలిసియు, కంపెనీల యాద్యక్షులు. తరువాత పనివారు తమ విషయములను తమకు కమిషనరుతో చెప్పుకొనిరి. ఉద్యోగములనుండి తొలగించబడినవారిని మరల చేర్చుకొనిన వారు తృప్తిపడుదురునియు చెప్పుకొనిరి. గతయొక వారమునాడు ఈకంపెనీల ఒక ప్రతిన ప్రకటించియుండిరి. దానిప్రకారము, పనివారు కంపెనీల నియమముల కంగీకారము తెలుపుటయో లేక కంపెనీలనుండి తెడలుటయో బుధవారము ఉదయము పనివారు కొంతకాలము ముని యడిగిరి. అందుమీదట వీరు బయటకుడెదల నడువబడిరి. ఇట్టి చర్య పుచ్చుకొనుటకు పూర్వము వీరు తమకు కమిషనరుతో నాలోచించియుండినయెడల వ్యాజ్యముగ నుండెడిది. కంపెనీల వక్షున పోలికువారు తేనిపోం ప్రవేశము కల్పించుకొనుచున్నాడు. ఈకంపెనీలకుండు లై సెన్సులకు వీరు దుర్వినియోగపఱచుచున్నాడు. కాబట్టి తాము ఈ విషయమై తమ శ్రద్ధ పుచ్చుకొనెదరిని వేడుచున్నాను.

కరాచీలో, నుజరాతీ భాషలోను, ఇంగ్లీషులోను, ఒక దైనక పత్రిక ‘ఆల్ హాఫీద్’ అను పేరుతో ప్రచురింపబడును.

అవసరదేశీయమహాసభ

సహాయనిరాకరణోద్యమచర్చ

విషయనిర్ణయకసభయందలి యుత్సాహము

జతేంద్రలాల్ బెనర్జిగారి గంభీరోపన్యాసము

(మా ప్రత్యేక విలేఖననిర్వాహకుండి)

కలకత్తా, నవంబరు 4:—నేటి మధ్యాహ్నము 1 గంటకు భుజముచూర్చుచున్నట్లు ఆకుభసమము నందు అవసరదేశీయమహాసభ గూడెను. 15000 మంది జనులు కూర్చుండుటకై నిర్మితమైయున్న సభామందిరమంతయు పరిపూర్ణముగా నిండిపోయెను. ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు జనులు క్రీక్కిరిసి కూడయుండిరి. ఆచారము ననుసరించి 20 గాథా ప్రతినిధులు చిట్టచివర నాసీనులయ్యుండిరి. ఆపుష్పము సభాభవనము నందు నిశ్చలము వ్యాపించియుండినను వారికి యుపన్యాసము లేమియు వినుబడియుండలేదు. మధ్యాహ్నమునకే సభాభవన మంతయు సభ్యులతో నిండిపోయి యుండుటచే అజనసముదాయమునుండి పాముజేసికొని దేశీయప్రముఖు లలికన్యమిద దెల్పి తమతమ అసమములమీద కూర్చుండవలసినట్లు చెప్పెను. సభాభవన మలంకృతమైకన్నులపండువుగానుండెను. సభావేదికముందరపొదగునను మూడుగుల యెత్తున కట్టవట్టను నమర్చియుండుటచే సభావేదిక నిర్మించుటలో గొంతలోపము గనబడుచుండెను. సభావేదిక మధ్యను గల స్తంభమునకు తిలకుమహారాజుయొక్క చిత్రపటమును వ్రేలాడగట్టెరి. సభాంతర భాగమునందు మామూలుగా గనపట్టు నేత్రప్రబోధకరము లగు అదర్శవిన్నాము లేమియు దృశ్యమగుట లేదు. ప్రతి రాష్ట్రమునుండియు చాలమంది స్త్రీలు, పురుషులు ప్రతినిధులుగను ప్రేక్షకులు గను విచ్చేసిరి. మరొక విశేషముగలదు. నానాప్రాంతముల నుండి అనేకమంది మహామృదీయ ప్రతినిధులు దయచేసిరి. మహామృదీయులలో ననేకులు ప్రేక్షకులుగా వచ్చియుండిరి. ఇప్పుడు మహామృదీయులు ప్రతినిధులుగను, ప్రేక్షకులుగను, వచ్చినంతమంది దివిదర కన్నులు నవ్చియుండలేదు. వారందరును పరమాత్మాచార్యులతో నుండిరి. హిందువులయందు కంటే వారియందే యెక్కువ యుత్సాహము గన్పట్టుచుండెను. మహామృదీయులు మొన్న మొన్ననే రాజ్యాంగరంగమునందు ప్రవేశించి వారికిని శ్రేణిమునందే యుండినను వారి కాయాసాలమునం దెంతమాత్రము కొదువ కలుగలేదు.

జిన్నాగారిభార్య, క్రిమలి సరభాజీని చౌదరాణి, నెహ్రూగారిభార్య, కుమాత్రై, బురుబాయి, ప్రియంబాదేవి, సర్కారుగారిభార్య, టాటూగారిభార్య, అనిలిసెంటు మున్నగు వారిరత్నములు సభనలంకరించిరి.

ఆంధ్రదేశమునుండి 100 మందికి మేగా ప్రతినిధులు విచ్చేసిరి. మొదల రామచంద్రరావు, చింతలపాటి సరసింహరాజు, వేంకటపతిరాజు, పట్టాభి సీతారామయ్య, వి. ఎల్. కాశ్మీరి, రంగమన్నార్, గంపలగూడెము కుమారరాజు, పరశురాం పాత్రో, రామమూర్తిపంతులు మున్నగువారాంధ్రులలో ముఖ్యులుగా బేర్కొనదగియున్నారు. వంగదేశమునుండియే గాక చెన్నపురి మున్నగు తదితర ప్రాంతములనుండి చాలమంది మితవాదులు సభకు దయచేసిరి. ఆంధ్రమితవాదులలో బి. వేంకటపతిరాజు, ఎన్. రామచంద్రరావు, సి. వి. నరసింహరాజు, పరశురాంపాత్రో గలరు. ఇదివరకు సభాధ్యక్షతను వహించిన వారితోను సన్యాస సభ్యులతోను, సన్యాససంఘాధ్యక్షులతోను, అధ్యక్షులు, 1 గంటకు ముందుగా సభకు విచ్చేసిరి వారు వచ్చుటతోడనే, సభ్యులు తమ ప్రమాదమును వ్యక్తీకరించిరి. వారందరును సభావేదికను సమీపించుటకును సభ్యులు అత్సాహమును చూపుచునే యుండిరి. సభాధ్యక్షులును, సన్యాస సంఘాధ్యక్షులును, స్వామీ శ్రద్ధావంద, నాటోరు మహారాజు, యమునాదాసు ద్వారకదాసు, నరసింహచింతామణి కెల్కార్, దేశపాండే, వల్లభాయి పటేల్, పండిత రాం భుజదత్తుచౌదరి, మోహనదాసు కరుణాపాండ్ర గాంధీ, మాలా నా మేకతాలీ, అనిలిసెంటు, కామినీకుమారచందా, అఖిల చంద్రదత్తు, చిత్ర జనదాసు, బివినచంద్రపాల్, మోలీలాల్ శేష్యు, పండితజగత్ నారాయణ, ఆనందలింగస్వామి, లాలా హరికన్ లాల్, గోకర్ణ నాథ్ మిశ్ర, వి. పి. మాధవరావు, డాక్టరు కిన్న, సత్యపాలు, సర్దారు కిషన్ సింగు, లాలాగోపనదాస్, ఆనంద్ లు ఫణిబావాక్, బాఫర్ ఆలిఖాను, డాక్టరు సభే, డాక్టరు విల్కర్, భాగీకర్, బాప్టిస్టా, ఉమాత్ సోవానీ, చిమను లాల్ బోస్టి, జైఖర్, ఆనంద్ లు ఉపాసినీ ప్రభృతులు సభావేదిక నలంకరించిరి.

సభాప్రక్రమణ సమయమునందు వంగదేశవారిక లాకపాటును, మరాటా, గుజరాతీ బాలకులు హిందీలో జొకపాటును పొడిరి. గీతగానము లయిన తరువాత సన్యాస సభాధ్యక్షులగు వ్యామకేత చక్రవర్తిగారు స్వాగతోపన్యాస

మును వచిరి. సభ్యులు పరమాత్సాహముతో వీరి యుపన్యాసమును వాలకించి విధ్యుచ్ఛక్తి సత్సాహపరంపరలచేతను, 'సిగ్గు సిగ్గు' అను కేలచేతను, తమ ఆమోదమును అసమ్మతిని తెలుపుచు వచ్చిరి. సన్యాస సభాధ్యక్షులు, కిలాఫత్ వ్యవహారమును గూర్చియు, హిందూ, మహమ్మదీయ సభ్యులను గూర్చియు వచించినప్పుడు సభ్యులు అత్సాహమును పట్టలేక 'వందేమాతర' మృనిము, అల్లాహ్ అక్బరు' అనియు కేలుచేసిరి. సహాయ నిరాకరణోద్యమ విషయమై ప్రజలందరేకభావబద్ధులై యున్నారని చక్రవర్తిగారు దెల్పినప్పుడు సభ్యులు పరమాత్సాహభరితులైరి. సభ్యులు అత్సాహము రీ నిమిషములవరకు చల్లారి యుండలేదు. కావున వారు తాత్కర్మంతము చేచియుండి సభాకాలచాలము తగ్గిన వెనుక తిరిగి తమ యుపన్యాసమును ప్రారంభింపవలసి వచ్చెను. కానిచక్రవర్తిగారు సహాయనిరాకరణోద్యమ చరణము నెంతమాత్రము నూచించియుండక పోవుటచే సభ్యుల కాకాభంగము కలిగియుండెను. ఇప్పటి అనర్థములకు ప్రతికేయగా వారు నూచించిన భావములు, సభ్యుల కెంతమాత్రము నచ్చుకపోవుటచే వార మోసముదాల్చియుండిరి.

అప్పుడు సభాధ్యక్షులగు లాలాబజలిగాయిగారు తమ అధ్యక్షోపన్యాసమును వచిరి. ఉపన్యాసము చదువుటకు వారికి 8 గంటలకాలము పట్టెను. వారమృతేసియుండిన తమ యుపన్యాసము నక్కడక్కడ చదివి కొన్ని కొన్ని సందర్భములలో తమ యుపన్యాసమునందలి విషయములను క్లుప్తీకరించి చెప్పిరి. సభ్యులు కొరగా కిలాఫత్ విషయమై కొంతవడి ఉద్ఘాటనలో నుపన్వసించిరి. ఉపన్యాస మతి దీర్ఘముగా నుండినను సభ్యులు వినుగు జెండక నాద్యంతములవరకు శ్రద్ధతో వినియుండిరి. సభాధ్యక్షులు తమ యుపన్యాసమును ముగిసినప్పుడు, స్పష్టమును వచిరి. వారి యుపన్యాసభోధికీ సభ్యులు చాల సంతోషించిరి. వారు తమ యుపన్యాసములో విశేషభాగము పాంచాలవ్యవహారము నిదివరకు పులికలయిందేమి, యుపన్యాసములందేమి, సాకల్యముగా చర్చించియుండినను, దేశీయ నాయకులును, పంజాబువాస్తవ్యులు నగు లబజలిగాయిగా రావ్యవహరవిషయమై వచించియుండుటచే రసమెంతమాత్రము తగలేదు. చివరవరకును సభ్యులు శ్రద్ధతో సుపన్యాసమును వినునటుల సభ్యులు రసవంతముగ మాటలాడిరి. అధికారుల దుర్లయములకు పూర్తులైన వారిని గురించి చెప్పినప్పుడు సభ్యుల లభ్యులని భావములతో నిమగ్నులయి రత్న చేవి భారతనామముల విఖ్యాతిని ప్రకటించెనని వారు నుడిచిరి.

కొందలు అనిలిసెంటుగారిని మాట్లాడనియ్యక పోవుట బాగుండలేదని అధ్యక్షు లాజేపించి, తిరుగ నట్లు జరుగకుండుగాక యని కోరిరి. అధ్యక్షులు సహాయ నిరాకరణోద్యమమును గూర్చి వచించినప్పుడు సభ్యులు పరమాత్సాహభరితులైరి. అచ్చుపుస్తకములలో దెల్పిన భావములేగాక దానినిగురించి అదనముగా గొన్ని సంగతులను తెలిపిరి. ఇంతకుపూర్వము మాట్లాడిన యుపన్యాసకు లొకరు రాయగారిని పరిపూర్ణమైన సహాయనిరాకరణోద్యమవాదియని తెల్పిరి. వారు చెప్పినది సరిగనే యున్నది. విదేశప్రభువులతో సహాయ నిరాకరణ యుండవలెనని బంగారానాయకులె వారికి విశ్వాసముగలుగజేసిరి. ఉత్తమ విద్యార్థులు ప్రభుత్వోద్యోగములలో చేరకూడదు. విదేశ ప్రభువులకు తోడ్పడుట భావ్యముకాదు. కాని వారు సభాధ్యక్షత వహించియుండుటచే దానినిగూర్చి యేమియు చెప్పనలవికొనలేదు. వారి యుపన్యాసము ముగిసిన తరువాత విషయనిర్ధారణసభ యేర్పడెను. రేపు సభ కూడును.

అఖిలభారత స్వరాజ్యసమితి.

కలకత్తా, నవంబరు 4:—ఈయనడయము 8 గంటలకు, గంధీగారధ్యక్షులుగ, అఖిలభారత స్వరాజ్యసమితి సభ్యులు సమావేశమైరి. సమితియొక్క పూర్వపుష్కర తీసికేయబడినది. "స్వరాజ్యసభ" యను నూతన నామంబును మొనరి. ఈసభవారి యుద్దేశములుగూడ మార్పులు చెందినవి. భారతదేశమునకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యమును సంపాదించుటయు, అందులపై సక్రమాంధోళక కావించుటయు, ఈ సభవారి యుద్దేశములు.

కలకత్తా, నవంబరు 4:—అవసరదేశీయ మహాసభ ఈమధ్యాహ్నము 1 గంటకు సమావేశమయ్యెను. ప్రతినిధులును, ప్రేక్షకులును మూడు 18000 మంది సమావేశమైరి. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు బి. చక్రవర్తిగారు తమస్వాగతోపన్యాసమును మాగించిన పిమ్మట అగ్రాసనాధికార్యమును వహించుదని సర్ అనుతోష చౌదరి గారకోరిరి. చౌదరిగారు ఉపన్యసించుచు, తానుకలసి వనితేయునుండిన మితవాదులు సభకు రావలెనుట సంకాపకర మనియు, అట్టిగారు నాయకులుగ నుండగలరనియు, మహాసభ నియమములకు త్వరలో మార్పుచేయ వలసియుండు ననియు, త్వరగా ముందడుగువలసియుండు ననియు చెప్పిరి.

ఈ తీర్మానమును చలకట నటలై అనిలిసెంటు దొర సాని లేపిరి. సహాయ నిరాకరణమునకు ఆమె త్రవ్వకులముగ నుండినందున, సిగ్గు సిగ్గు అను కేలతో తుండియంతయు నిండిపోయెను. తరువాత చక్రవర్తి, నివిన చంద్రపాలు, మాల్య గారులు ప్రేక్షకులను కాంతము వహించుదని చాల దూరము కోరిరి. వారి ప్రయత్నములు విఫలమయ్యెను. కడకు గంధీ మహాత్ముడు లేచి (కలల మృదయములకు చక్కగ తెలియగలుగుటయల దొప్పదనేతగా కొంతవేడికతి కబ్బువనియు అనిగనెను. అప్పుడు అనిలిసెంటుగారు మాటలాడగలిగిరి. సభాధ్యక్షులు 1 గంటకు తమ యుపన్యాసమును చదువుటకు మూడు గంటలకాలము పట్టెను.

ప్రతికాభిప్రాయములు.

మదేమాకరం పత్రిక, లానోక.

అంతర్జాతీయ రాజకీయ సమస్యలలో లాలా బజలి రాయ గారు నిపులు లని చెప్పట అతిశయోక్తి కానేరదు. కాట్టి కిలాఫతు సమస్యనుగూర్చి ఇంకచక్కగ చర్చించుట యొకవింత కానేరదు. నా యుపన్యాసము భావగర్భితమై, గౌరవభూయవ్యమై, యొప్పుచున్నది. భారతీయులు ఆ యుపన్యాసమును సాంధానముగ తిలకించి ధన్యమగుదుర గాక! అమృతబాహు ప్రతిక-కలకత్తా.

లాలాగారి యుపన్యాసము స్వయం సహాయాశక్తికరమై ఉచితమై ఉన్నది. ఆ యుపన్యాసము (పూర్వముగా) మితవాదులకు గాని అతివాదులకుగాని యెడమాయలేదు. సహాయ నిరాకరణమును గూర్చిన కాంగ్రెసు తీర్మానము నాచరణలోనికి తీసికొనిరాని వక్షమున కర్తవ్య మేమియో (తతి నిధులు తర్కించుకొనుట శ్రేయము.

బొంబాయి కానికలు.

మహాసభను నిర్వహించుట కత్తిరి లాలాగారి యుపన్యాసము విశేషకరించుచున్నది. ప్రజల భావములకు తెలుపుటయే వీరి ముఖ్యోద్దేశ్యము. ఉపన్యాసములోని విషయములు శ్రద్ధవర్తనమువాయన ప్రభుత్వ ప్రతినిధులును గమనింప వలసియుండును.

బ్రెబ్యూకు (లానోక).

అధ్యక్షులోపన్యాసము విషయములను నిమగ్నకుటుంగ చర్చించుచున్నది. మంజు విషయములనుగూర్చి విశ్రులముగ చర్చించిపిమ్మట అజేయముగ మిగిలిన వానిగూర్చి గూడ చర్చించుట సాంస్కృతికము. కిలాఫతునుగూర్చి లాలాగారు 4 పాఠములు వినియోగించి మహామృదీయతలను యభిప్రాయములు వివిధముగ నుండవలసో, అవిధముగ ధైర్యముగ నితే దిండినాడు. గుర్తీకి మిత్రులందరి కేసిన యభిప్రాయములు యిండిరి. ఇంగ్లీషు ప్రభావములై కాగ్దానములు వ్యర్థపు కలకులని తెలిపి, హిందువులు స్వాధీనమున త్వరేంచి మహామృదీయులకు సహాయ మొసంగవలసి లాలాగారు వలకీకారు.

బెంగాలి.

(కలకత్తా) నవంబరు 5:—అధిక సంఖ్యాకులు సహాయ నిరాకరణమును ఆమోదించుచుండిరి తెలుపు విన్నాములు మహాసభలో కనుపడక ముందరేను. ఈ పదము నుచ్చించుటతోడనే కరతాళధ్వజులకును, ఉత్సాహమునకును మేరలేండ్లకు సహాయ నిరాకరణమును గూర్చి కాంతముగ చర్చించవలసియుండును. వంగదేశంలో, ఈ విషయమై, చాలమంది ప్రతికూల మనస్కులై మున్నారు. అవజనులతో కూడ నున్న ఈ యుద్యమమును చూచి ప్రభుజెండక, అనుభవజ్ఞులగుటచే, వంగదేశములు మొగ్గుకున్నాడు.

స్టేబ్లమెంట్ (కలకత్తా).

ఈ ప్రతిక కాపిని నియమించెను. కయినెను (అహోబాదు.) నవంబరు 5 ఇప్పటికే రగులుచున్న సహాయ నిరాకరణోద్యమ మనకి ముటా కరింత ప్రబలమైన దేయటమైన, వారి విశ్వసనమును కలిగించేయు నుద్దేశముతోను కలకత్తా

“మనస్సు ముచ్చటించిన వారీమనీయొక్క యువ
శ్యామలమునది యీ సభవార మంచి పాఠమును నేర్చుకొన
వలసియున్నది. ప్రతి వర్షాయమున సభవారిని భరితదేవత
దని ఆమె చెప్పెరి. తీర్మానము లెట్లు తీర్మానింపబడినదన
యవశ్యామను లే విధముగా ముచ్చటించినను యామెచెప్పి
నకే ముఖ్యముగా భారతీయులు నేర్చుకొని ఆవరణలో లెట్టి
వలసియున్నది. శాతీర్మానము ఆ నే క విశేషములతో
నూ రు కొ ని యు న్ను ం దు న ను మి క్కి తి
నపేరుకమై నందున నభివృద్ధి దానిని ప్రతిపాదించుట
కనష్ట నిశ్చయలసియున్నది. దానినిగురించి ఎక్కువగా నవస్థ
నింపవలసిన అవసరమంతగా లేకపోవుటయే దాని గొప్పవిశే
షము. ఈ సభలోని సభ్యులు బ్రటిషుప్రజలందున, బ్రటిషు
ప్రభుత్వమువారి యందున, విశ్వాసము గలియున్న కాల
మొకప్పుడుండెను. భారతీయులకు, బ్రటిషు ప్రభుత్వమువారు
తమ శత్రువులను అణగఁద్రొక్కవారగును కేసుచేయువారు
గును యెప్పుడు కనబడుచున్నార. బ్రటిషుప్రజలు శ్యామ
లము స్వాతంత్ర్యమును దృష్టిపథముననుంచుకొని వాటిని రె
టిని యెక్కువగా ప్రేమించుచుండిరి. కనుక వారిను పూర్వ

రాజమండ్రి ప్రెస్ డి. ము. కోర్టు

ఫయిలు, అనంబ 644/1919

కాది:—ప్రశ్నల పర్యవేక్షణ

ప్రతివాదులు:—1. గండి మాణిక్యం, 2. బూర్తి వెంకటేశ్వరి, 3. నూకల లక్ష్మయ్య, 4. మండవల్లి పెద్దరాజు, 5. గండి అప్పలక్ష్మయ్య.

ఈ సెంట్రల్ కాది ప్రతివాదులు వయస్ రాజమండ్రి ప్రెస్ డి. ము. కోర్టు కార్యాలయ కారాఖానా 495-4-8 లో రాబట్టుకొనుటకు దావాచేసి వున్నార. నడదదానాలో 1 లో ప్రతివాది అయిన గండి మాణిక్యం అను అసామాన్య యిదవర్గం కోర్టుద్వారా అనేక దఫాలను త్రిలివాది సమక్షము వారి చేయించివారు. నడద దానా తీరిగి 21-9-20 తేదీకి వాయిదా వేయించివున్నాడు. నడద తేదీకి నడద 1 లో త్రిలివాది ఖుద్దువగాని కలీబద్వారా నాని హాజరుకానింతట నడద 1 లో ప్రతివాదిని యెక్కువార్చి చేయదయ్యనని యిందుమాలముగా ప్రచురించడమయినది.

ఎస్. కామేశ్వరరావు,

(8424)

కాది కలీబ.

వాతావరణ నిధి

1920 సం. సెప్టెంబరు నెల 7-వ తేదీ మంగళవారము.

Table with 6 columns: వర్షం ముఖ్య సగ్రములు, గరిష్ఠ వర్షం, అత్యల్ప వర్షం, వర్షం, వర్షం, వర్షం. Rows include గోపాలపూర్, విశాఖపట్టణము, కాకినాడ, బందరు, గుంటూరు, నెల్లూరు, మద్రాసు, మైసూరు, అనంతపురము, బళ్లారి, కర్నూలు, కడప, బెంగళూరు, నెల్లూరు, నేలమ, కోయంబత్తూరు.

ఎడ్వర్డు బార్నెట్, ఆర్కింగు వాతావరణ శాస్త్రజ్ఞుడు.

ప్రకటన

ఇందువల్ల సకల జనులకు తెలియజేయడ మేమనగా:— నా నూడవ కొమారుడు తంగుటూరు రామయ్య, నేను చెప్పిన మాట వినుకుండా తన యిష్టానుసారం యిప్పటికి 3,4 సంవత్సరములుగా ప్రవర్తించుచున్నాడు. ఇతని నడవడిక తృప్తికరంగా నుండడంలేదు. నాకు వుండు ఆస్తులు యావత్తున్న నేను సంపాదించినాను కాని నాకు పితురార్జితాస్తులు యెప్పటికిని లేవు. గనుక నడది రామయ్యకు యెవరైనా అప్పలిచ్చినచో, నేను కాని నా ఆస్తులుకాని జవాబుదారీ నుండదు. అతను నా పేరుచెప్పి వైకం అడిగినా యివ్వ కూడదు.

చామిడి, 24-8-20. } తంగుటూరు చిన్నప్ప శెట్టి.

రుష్యాపొలండు వ్యవహారములు

రెడ్డులు వెతుక కరుగుట

వార్తా, సెప్టెంబరు 4:—రెంబర్సుకు చుట్టవీస సొంత రెడ్డులిక్కుకు వెతుకకు మరలుచున్నాడు. పోలీసులు బుకి చేసి గాఢ వెతుక కరుగలవడం తేయచున్నాడు.

పోలండు లిఖ్యునాయులకు యుద్ధము జరిగలేదు.

లండను, సెప్టెంబరు 3:—వార్తాలోని అధికారి లిఖ్యు తెలుపుచున్నాడు. ఆగుస్టోవా సమీపమున పోలండుకు తిరునియాలకు యుద్ధము జరుగుచున్నది. లెన్యూనోవర్ దిక్కు వార్తలిఖ్యు తెలుపుచున్నది తెలియుచున్నది. సెప్టెంబరు 24-వ తేదీకి బ్రస్సెల్స్ లో జరుగు వివిధజాతుల అధికారవార రాక లసినదని జర్మనీకి కోరగా జర్మనీయులు కంగీరించెను. జనీవాలో జరుగు నవ్వకరిహారకసభకు నూడ పోవుటకు వారి కాహ్వానము వచ్చెను. బ్రెస్సెల్స్ కరుగు క్రలియులకు లెన్యూనూ గాఢ వాతావరణము నుండును.

లండను, సెప్టెంబరు 4:—పోలండు లిఖ్యునాయుడే చులస్థితి చాల క్లిష్టముగనున్నది. లెన్యూనోవర్ యుద్ధము జరుగుచున్నట్లొకను వాయుచున్నది. అధికారికటనలను బట్టిచూడగా లిఖ్యునాయుడు పోలండు వెతుకకు తిరిమిని యున్నది. ఏయేజాతులను వారు పట్టుకొనినో ఆపేర్లుగాక ఆధికారవారో జున్నది.

పోలండు అల్లములు జరిగినవి ఒక్కొక్కటి

లండను, సెప్టెంబరు 4:—లిఖ్యునాయు వాడు కమిటీ కల పొందుచున్నాడు కని వివరము పోలండు ఒప్పుకొనిరి. వార్తాలో 4 వ. తేదీకి వారు చేసినప్రకటనయొ డిట్లున్నది. లిఖ్యునాయునాయులు కర్మకు ప్రభువుగాక నిర్ణయించిన సరిహద్దులను దాటి యావలకు బోయి పోలండు యాక్కినదక్షము నెడించిరి. యుద్ధఫలితములనుగూర్చి యాధికారికలో నేమియు లేదు.

పోలండు లిఖ్యునాయుడే నాయకులు

పార్సిసు, సెప్టెంబరు 3:—రెంబర్సుకు లెన్యూనోవర్ యుద్ధము జరుగుచున్నది. పోలండు లిఖ్యునాయుడే నాయకులు నెన్ని ప్రమాదము గలిగి వుండిపోయెను. దానిలో నుండి 180 గురు క్రయాశితులు మరణించిరి.

ఇండియన్ బ్యాంకు.

ఆగస్టు 31 వ తేదీతో సంతులన నెలకు జమా ఖర్చులు:—

Table with 3 columns: వివరములు, రూ, పైసలు. Rows include మూలధనము, డేమనిఫి, డిపోజిట్లు, చెల్లించబడిన విలువలు, చిల్లరలు.

Table with 2 columns: వివరములు, రూ. Rows include చందాదారులను అనుమతిపైని యాకరులకు, బ్యాంకు స్థిరాస్తి, డెబ్టుస్థానం, రాకలపిన విలువలు, చిల్లరలు, బ్యాంకు కర్తవ్యము సామ్యము.

నేటిరాత్రి 9-30 గంటలకు నేటిరాత్రి 25 అడుగుల ఎత్తునకు గాలిలో మోటారుకారు ఎగురును ఈ ఆశ్చర్యకరమైన క్రడర్మమును జె. వార్సెగారు చూపుదురు. ఇదివర కెప్పుడును ఇట్టి క్రడర్మంబుబడియుండలేదు. పట్టుర్థక నర్మను, రాయల్ మెనేజరి ప్రదర్శన స్థలము: ఎస్టే నేడు, మదరాసు. రేట్లు కుర్చీ రూ. 3, 2, 1 గాలరి అనా 0-8-0, కడవటికరగతి తప్ప ఇతర తరగతులకు మాటనీ క్రడర్మమునకు చాలంకు సగమువారి V. G. Patwardhan, Proprietor. N. D. Marathe, General Manager.

సమకాలికాభిప్రాయములు

గుంటూరు మండల సభలు - రాజకీయసభ

వీరిలో ఆగ్నిగణ్యమైంది రాజకీయసభ. వీరికి (3 చట్టా శేషగిరిరావు గారు అగ్రాసాధిపతులుగా నుండిరి. వీరు గుంటూరు పురపాలకులు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాసంపాదకులు, సామన్యభావులు, జేకాభిమానులు; వీరి సభాధిపత్యము సభయొక్క జయోర్ధ్వగిరితో పోల్చదీయెను. సభ మొనటినుండి కడవలకును ఉత్సాహవంతముగా నుండెను. (ప్రేక్షకులను, ప్రతినిధులను, పెద్దలను, పిన్నలను సభాప్రసంగముల చెవుల నిక్కిపొడుచు కొని యాలకించిరి. ఈసభలో చూడబడిన ఆశోక్తానామములం దెప్పుడు ఇట్టిసభయందు చూడలేదన్న అతిశయోక్తి గాదు. ఈ ఆసాధారణస్థితికి కారణము అగ్రాసాధిపతి వీరి కొని వచ్చిన సంతోషము. సర్వసమర్థులైన సందేశమునకు సహాయ నిరాకరణముకంటె భిన్నమైన సాక్షయము ఇప్పుడు మనకు లేదని వీరు తమ మహాపాత్యసమునందు ఉద్ఘోషించి యుండిరి. భరతఖండముయొక్క నలుభాగములందు గాంధీ మహాత్ముడు మోగించుచుండిన భేరి వివాదమునే శేషగిరి రావు గారు గుంటూరు మండల సభయందు ప్రతిధ్వనింప జేసిరి. తొల్లొల్ల కొందరియొక్క కల్పించి మెట్టుమెట్టులకు తగ్గుచువచ్చి తుదకు నిస్సారములుగా కరిణిమించిన రాజ్యాంగ సంస్కరణములను సోదరభారతీయులు తూర్పు దక్షిణాభిభావకములతో పడుచున్న యిసుమలు లోగింపబాలుని భరత ఖండముయొక్క అసహాయస్థితియు, పునాదు చాక్రము విడుచుచున పరిపాలకులు కనబడుచున యాదాసీదభావమును భిలాఫతే సమస్య కలెమ్మ-కనబడుచు చూడబడిన ఆధార్మిక బుద్ధియు సహాయనిరాకరణముకంటె తరచోపాడుచు మటి యొక్కటి లేదని స్పష్టముగా నూపుచున్నవని వీరు తెల్పి యుండిరి. ఈజిప్తుకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చుచున్నదనియు, విరాంధునకు వచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నదనియు ఇక వరాధీనత మా పొందుదేశ మొక్కటియే నిలిచిపోవు ననియు, దౌర్జన్య విరహితమైన సక్రమాంతరమునే సర్వోమే శ్వ రాజ్యప్రాప్తికి ముచ్చేయుట యెల్లది కర్తవ్యమనియు హెచ్చరించిరి.

వీరు ఉపస్థాపాసంకరము సభలో చర్చించబడిన తీర్మానములలో సహాయ నిరాకరణ విషయము అగ్రస్థానమున వహించి యుండెను. అన్య విషయములకు ఆరంభ క్రోధి వైది యాతీర్మానమునే యాంతుకు తెచ్చిరి. యభ్యర్థమున సభలో జరిగిన తీర్మానమిది ఒక్కటియే. నునుకరమృతము. వీరు విషయమై విశేష కాలము ఘోషాగ్రధ్యక్షులు నడచెను. ఈ పోరాటమునందు నెల్ల తెలవాదును, ఎల్లవృత్తువాడును పాల్గొనిరి. రయితులును, శ్యామవాసులును, వర్తకులును ప్రతికక్షుల బూని దారాడిరి. బుడొలలు పునాపించుకొనిరి, దెప్పుకొనిరి, మాపించుకొనిరి. కొందరు రోషమును వాచిరి. కొందలు భయోత్సాహమును కనబరిచిరి. కొందలు మనస్తాపములను వెల్లడించిరి. సభ్యులను వర్తకతోపాటు ఒకప్పుడు ఉత్తేజమును, ఒకప్పుడు దుత్సాహమును, ఒకప్పుడు దుఃఖమును, బహు విధములైన సామధూరిని చాపుచు వావాసాసభకు మును బొందిరి. ఎట్లయిన నేమి విశేష సంఖ్యాగ్రుల యిష్టానుసారము సహాయనిరాకరణము ఆమోదించబడెను. ఇది ఆమోదమును పొందినంత నే మండలాభివృద్ధిసంఘి క్రభుత్వమువారిని కోరుటకై నిర్ణయించబడిన తీర్మానము లన్నియు కొట్టుకొని పోయెను. సభయొక్క వీరి సులభమయ్యెను. వాతీయవిద్య, శ్వశేఖరము మొదలైన కొన్ని తీర్మానములతో సభ మార్యాప్తమయిగాక మునుకే సమాప్తమయ్యెను. (భర్మసాధన)

దండమానిలో "ప్రతి భితులింగేశ్వర త్తనకభాండా గారము" శేషన శాక గ్రంథాలమును పాపించబడినది.

అమెరికా యుద్ధాగ్ని సైన్యం నడపించుచున్న కెన-
డాలకు జలంకర్తాది, హెన్రీ వెన్ థీవ్ లునునుకు తూర్పున
నగలు మునిగిపోవుచుండగా మృత్యుశ్రక్షుల నుండిన నానలు,
రచ్చి దానికి సహానుమితులైనవి. నానలందుండిన 4 గురు.
ఉద్ధాగ్నియులును, 26 గురు ప్రయాణికులును శుంకపీఠపువ్విరి.
వారిలో 2 రు. రచ్చి రక్షింప అందజును శుంకపీఠపువ్విరి.

The Special Congress.

Prolonged Discussions in Committee.

Enthusiasm Centres Round 'Non-cooperation.'

(From our own Correspondent.)

By wire.

CONGRESS CAMP, September 4.

The special session of the Indian National Congress met to-day at one in the afternoon, the occasion being an auspicious one. The huge pandal with accommodation of fifteen thousand was full to its utmost capacity and at places over crowded. The crowd was so large that Bengal delegates who were seated according to the unwritten law of the Congress at the farthest end of the pandal could not hear any of the speakers though pin-drop silence prevailed at times. At noon the pandal was full and the prominent members of the Congress had great difficulty to get their seats passing through the crowd. The pandal was well decorated but the arrangement of the dias was rather defective in as much as a wooden barrier three feet high was placed in front of the platform whole length. A life size oil painting of the late Mr. Bal Gangadhar Tilak was hung in a prominent position on the centre pillar of the platform. No mottoes were visible inside the pandal. The number of lady delegates and visitors from every Province was large this year. Another noticeable feature of this Congress was the large number of Mahomedan delegates from all parts of India. Mahomedan visitors were also there in large numbers. Though for the first time in the history of the Indian National Congress there was so large an attendance of Mahomedans as delegates and visitors. They did not lack in the display of enthusiasm. In fact they were more enthusiastic than their Hindu brethren and their infancy in political training in no way stood on their way of expression of enthusiasm and ardency.

Among the ladies present were Mrs. Jinnah, Mrs. Sarala Devi Chowdhurani, Mrs. Nehru, Mrs. Bakubai Mrs. Premkants Devi, Lady Sircar, Mrs. Thakur, Mrs. Besant. The Andhra country returned more than one hundred delegates including Messrs M. Ramchandra Row, Narsimha Raju, Venkateswari Raju Sitaramayya V. L. Sastri, G. Rangamannar, Kumara Raj of Gampalagudem, Patro and Ramamurti Panulu. Quite a large number of Moderates joined this session of the Congress not only from Bengal but also from Madras and other parts. There were the Hon. Mr. B. Venkateswari Raju, the Hon. Mr. C. V. S. Narasimha Raju, Dewan Bahadur M. Ramachandra Row and Mr. A. P. Patro.

Shortly before the President entered the pandal in procession accompanied by ex-Presidents and influential members and the Chairman of the Reception Committee and received an ovation cheering continued till the procession reached the dais. On the dais were seated besides the President and Chairman of the Reception Committee, Swami Sradhanand, Maharaja of Natore, Raja of Dighapattia, Messrs Jamunadas Dwarakadas, Kelkar, Deshpande, V. J. Patel, Rambhuj Dutt Chowdhury, M. K. Gandhi, and Shaikatali, Mrs. Besant, Hon. Kamini Kumar Chanda, Hon. Akhil Chandra Dutt, Messrs C. R. Das, Benin Chandra Pal, Motilal Nehru, Pandit Jagat Narain, Hon'ble Rangaswami Iyengar, Lala Harkishenlal, Gokaranath Misra, V. P. Madhava Row, Dr. Kitchlew, Satyapal, Sirdar Kissen Singh, Goverdhan Das, the Hon. Fazlul Haq, Ramboji Dutt Chowdhury, Jafarali Khan, Dr. Suthaye, Dr. Velker, Mr. Kijker, Mr. Kbadilkar, Bapusa, Umar Sovani Chamanlal, Paver Joshi, Jaker, Hon. Upasni.

Welcome Address

The proceedings commenced with singing of two songs one in Bengali by a number of girls and the other in Hind, by Maharthi and Gujrati boys. Songs over, Mr. B. Chakravarti delivered the address of the Chairman of the Reception Committee. The speech was well received and punctuated by repeated cheering from the audience and at times by cries of *shame*. When he referred to the Khilafat question and the Hindu Mahomedan unity, the enthusiasm of delegates was given expression to by loud cries of *Bande Matram* and *Allaho Akbar*. But the greatest enthusiasm was evidenced when Mr. Chakravarti said they were unanimous as regards the policy of Non-Cooperation. He had to wait full five minutes to allow their feeling to subside. People however were disappointed not to hear anything from Mr. Chakravarti as regards Non-Cooperation in practice and even the remedy suggested by Chakravarti failed to create any impression among the vast audience who remained simply silent.

The Lala's Address.

Lala Lajpat Rai then delivered the presidential address. It took exactly three hours to finish. He read the printed address in part spoke extempore at places summarising his speech and at the request of the audience spoke for a few minutes in Urdu on the Khilafat Question. The lengthy address did not tire the patience of the audience who listened to the speech with rapt attention from beginning to end. The loud and lucid voice of Lajpat Rai and his manner of delivery were highly appreciated by his hearers no less than the subject on which he spoke. The Punjab incidents were the main burden of his address and though the subject had been dealt with both in the press and on platform times out of number, yet coming as it did from a Punjabi and a chosen leader of the nation and also considering the feelings of the people on the question, it did not lose its force and the Lala was able to keep hold on his audience till he came to the end of his speech. He carried the audience with him when he referred to the victims of official aggression. One such incident, he said, was the case of Ratan Debi who showed the glory of Indian womanhood. He took this opportunity to denounce the conduct of those who attempted to commit an outrage on womanhood by not allowing Mrs. Besant to speak. He regretted the incident deeply and hoped it would not be repeated any more either within or outside the pandal.

The audience showed unusual enthusiasm when the President came to Non-Cooperation. He prefaced his printed speech by saying that some previous speaker had described him as a confirmed Non-Co-operationist. That gentleman was perfectly right in giving him that title. He would however state that it was Bengal leaders who had made him believe that there should be non-cooperation with foreign rulers. He advised best students not to enter government service because he thought it was immoral to co-operate with alien rulers, but sitting in the chair of the President of the Congress he decided not to express any opinion on the subject. The address over, members of Subjects Committee were elected. The Subjects Committee meets to-morrow.

Second Day.

September 6.

The Special Session of the Indian National Congress resumed its sitting on Monday at 11 A. M. The attending of both delegates and visitors was as large as on the opening day. As usual the signing of a patriotic song preceded the proceedings of the congress. As the Subjects Committee on Sunday afternoon could not come to any definite discussion as regards the way in which they would accept the non-cooperation movement of Mr. Gandhi, the resolution did not come before the congress on Monday. There were practically two resolutions on the Punjab affairs, one relating to the enquiry and findings arrived at by the Congress Sub Committee and the Hunter Committee and the other referred to the British cabinet's action regarding the same affairs. The first resolution which was a very lengthy one took nearly two hours and in the discussion no fewer than seven speakers including two ladies took part. Three of the speeches were in English and the rest were either in Urdu or Hindi. One noticeable feature in the discussion of this resolution was the singing of a song especially composed for the occasion with reference to the Punjab affairs and which elicited continuous and prolonged cheering from the vast audience. On the second resolution Mr. Jitendra Bal Bannerji introduced the name of Mr. Montagu and made an incidental reference to Sir Rabindranath Tagore's conduct in wishing Mr. Montagu as the next Viceroy of India. The mover of the resolution could not even tolerate this pious wish and in his attempt to go against Dr. Rabindranath he was again and again interrupted by a certain section of the audience and he had to quiet their feeling by another pious wish on securing the power of appointing and dismissing Viceroys. Another reference of Mr. Bannerji to the nationality of the present Secretary of State for India was taken exception to by the President and the speaker had to obey the decision of the chair.

The proceedings were marred to a certain extent by the conduct of some of the Bhatia and Bengali volunteers. In the earlier part of the day there was a disturbance between Bhatia and Bengali volunteers which however subsided after a few minutes. Later on towards the close of the session the disturbance broke out afresh and there was a free fight between both parties of volunteers. Both sides used lathies freely and some of the combatants were rather badly hurt. The noise created by the fighting outside the pandal was so great that the speakers then addressing the meeting could not be heard and had to stop before proceedings commenced. The president spoke a few words in Hindi explaining his English address for the benefit of these who did not understand English. He referred to the Punjab atrocities and the Khilafat question. He said that the question before them was very serious and they would not get redress by mere asking. They would have to make sacrifices, for that they must sacrifice all their private interest for the elevation of India. Unless they were prepared to make sacrifices they did not deserve it. Unless they were able to annihilate themselves for the cause of Freedom they could not hope to attain freedom. This was a time for change. They were not afraid of the change. No man deserved to have what good he desired who was afraid of change. They must prepare themselves for the change but the change was so great that in order to withstand it they must work in unity. Pandit Gokaranath Misra secretary the All-India Congress Committee read a number of telegrams among these was one from Mrs Sarojini Naidu may India face her supreme crisis with united and undaunted strength and courage and prevail against the joint betrayal of Islam and the Punjab. "Tilak's loss both irreparable and incalculable." Another was from Messrs Mohamed Ali Suliman, and Abulkasi, members of the Khilafat deputation, on the departure from home begs to submit that no effort in the cause of peace and reconciliation was spared, but persuasion and protest alike failed to obtain the redemption of the allied pledges, and who, after determination, dismember Khilafat Empire, reduce Khilafat to a mere mockery, violate the holy land and tighten the grip on all approaches to India. Our fate is now entirely in our own hands. Inform your Council, that we are confident that you will vindicate, the Indian manhood and self-reliance and prove to the world that India is firmlike and resolved to determine her future; and in endeavouring to achieve her own freedom, will not be a party to the enslavement of her neighbours. God grant you guidance and wisdom." Telegrams have also been received from Mr. Bhagwand from Colombo, Dr. Mehta, Gobindji, Viraji, of Bombay, Mr. Shantilal of Karachi, Mr. Tikkar of Kudaman and a letter from Maulvi Khuddus Badsha Sahib of Madras expressing their inability to attend the special sessions of the Congress.

Resolutions.

The president moved two condolence resolutions, one expressing grief at the death of the late Mr. Tilak and another at the death of the late Mr. Cheddar and both were carried, all standing.

The Punjab Affairs.

Sir A. Chowdhuri of Bengal next moved a resolution on the Punjab affairs.

Sir Ashutosh Chowdhuri said that he would like to propose one small amendment in clause (a) of the original resolution. The first was that in the first line before the word "thanks" the word "grateful" be added. He referred to the report of the Punjab enquiry sub-committee, who, he said had endeavoured to hold the scales evenly. It was the decision of the congress that committee held the scale justly, justice and decision based upon justice without power was inefficient. They were in that unfortunate position where the findings which were accepted as just. But the decision arrived at by them was inefficient because they had not got the power to make those findings effective. Power without justice was in organic constitution a tyranny and an inorganic constitution it was anarchy. While they had the just decision of the Committee, there was no means of giving effect to it. They had not got the power, but they had the right to say, that power without justice was tyranny. The Committee in their report said that we cannot too strongly condemn the action of the mob. They did not sympathise with the mob and they themselves said that they could not too strongly condemn what the mob did. A great English lawyer, Lord Mansfield once said that the last end which could happen to any human being never came too soon if he failed to support justice and liberty. He (the speaker) would like to paraphrase the title and change one or two words and make it read as the last end that could happen to any constitution could not come too soon if it failed to support the law and liberty of the country for which it was intended. What did they think they were going to do with regard to this matter? How did it help them with regard to their life? It taught them that they must be true in all their thoughts and have self-command. Those were the two things which made a nation. There would be no hesitation in saying that those things had helped them to grow, had helped them to self-command, had helped them to true thought, and had helped them to salvation. God had given them the gift of manhood, but there was one clue to success and that was to demand under justice or under exact justice. Their thanks were due to the Punjab enquiry who did so much for them and helped to bring the truth before the world which was astonished at the things done in the Punjab.

Mr. Baptista.

Mr. Joseph Baptista of Bombay seconded the resolution after briefly comparing the reports of the two committees. He referred in sequence to the incidents in the Punjab and the introduction of the Martial Law. After strongly condemning Sir Michael O'Dwyer's action, he took in connection with the administration of Martial Law, and the trials of those arrested, he said that he felt convinced that the lions of the Punjab had become lambs under British Rule (cries of No! No!) He hoped that those cries of "No No" meant that they had become lions again. Referring to the finding of the majority of the Hunter Committee, he said that they had described the Punjab affair as "an error of judgment". It might be that the British people thought that there was an error of judgment. He however thought that opinion was confined only to Europeans and Anglo-Indians in this country, and was not shared by the great mass of the British people. When these men, concluded Mr. Baptista, appear before the tribunal of God, the verdict will be different. I have not the slightest doubt that God will say, depart from me accursed into the everlasting fire which has been prepared for devils like you. The President said the other day that these methods are essence, Prussian. I believe that the President is doing in justice to the Prussians. So far as my own opinion is concerned, I believe that the Prussians, as compared with these men are like angels as compared with devils. What is our hope, Aim and Means to attain this? If you do not rise to the manhood of India and demand Swaraj immediately within six months, if you put your shoulders to the wheels and carried the last resolution to fruition, I have not the slightest doubt, that within six months, you will have some declaration that a bill will be prepared and passed into an Act giving you Swaraj. Do not forget the past. Be in your memory all your wrongs are avenged, till you get your rights, and till Swaraj is obtained throughout the length and breadth of India.

Mr. Ramaswamy Iyengar.

The resolution was supported in Urdu by Mr. Chouhram of Sindh, Mr. Hakim Ajmal Khan of Delhi and Mr. Ramamurti of Madras. Mr. N. S. Ramaswamy Iyengar also supported the resolution. He referred to the Punjab incidents, the report of the two committees, and said that all the findings of fact of the Hunter Committee were vitiated by racial prejudice and a desire to whitewash those who were responsible. They must not rest content until they got justice in spite of the findings of fact by the Hunter Committee. Srimati Mangla Devi of the United Provinces also supported the motion. She urged the audience to prepare themselves for sacrifices and to adopt Non-co-operation. The time had come for them to adopt the Non-co-operation movement both in principle and in practice. Unless they were prepared to make sacrifices, they could not expect to get redress for the atrocities perpetrated in the Punjab. The innocent bloodshed in Jallianwalla Bagh was not shed in vain. It cemented the unity between the Hindus and Mahomedans. She appealed to the Womanhood of India to prepare themselves to make sacrifices for the cause of their Country and to help their fathers, brothers, husbands, and sons, to make sacrifices. Srimati Saraswati Devi, an elderly lady from the United Provinces, also urged her brothers and sisters to learn to make sacrifices. She sang a song especially composed by her with reference to those whom she described as the victims of the Punjab Official action. The resolution was put and carried unanimously.

Mr. Jitendralal Bannerji.

Mr. Jitendralal Bannerji moved the last resolution. Mr. Bannerji said, that before he dealt with the resolution there was just a thing they would permit him to mention. He did not know how they took it, but listening to the speech of the revered lady, who last spoke, it seemed to him that her speech was the first and the last lesson which this

Congress had to learn. Again and again she told them not to fear. Whatever might be the resolutions they passed, whatever might be the speeches they heard, he took it that this was the first, the second, and the last lesson which Indians had to learn, and having learnt, to act on it. Passing on to the resolution they would permit him to say that it had many merits. It was very short. It was very reasonable. But to him, its greatest merit was, that it did not require much of a speech. The time was, when the common trend of this platform was faith in the British public, and faith in the British Parliament. To Indians the British Government here, might be wicked and oppressive, but at Home everything was quite right. The British public was justice loving and liberty-loving. They and Parliament would redress their wrongs. That delusion and many other delusions had passed away, now, and the British character stood racked before them revealed in all its grossness, barbarity, selfishness, utter desire to exploit the world. That was the substance of this resolution. They might as well have gone much further and said that it had shaken the little remnant of confidence which they ever had, not in the British Cabinet, but in the British people, as a body. (Applause.) As the Chairman of the Reception Committee told them on Saturday the lesson needed to be repeated again and again. Is that the British came here not for philanthropic purposes but for exploitation? They came here not under divine dispensation but for spoilation. The British would exploit them for all they were worth, until they ended this spoilation by their own exertions. This resolution referred to the despatch of the British Cabinet on the Hunter Committee's Report. He would say first that that despatch was one-sided that it ignored the minority report altogether. That was written by the cabinet because the minority report censured the conduct of the British officials and this censure was not agreeable naturally enough to the British Cabinet, which was interested not in arriving at justice, but in screening the guilty (Cries of "Shame!"). In the second place that document was false. It gave a misleading version of things. It gave a perverse view of things. It was not simply false. It was hypocritical. It made strong professions of justice and fair play. But when it came to acting on its professions, it did nothing. The resolution spoke much about the British Cabinet. Now the Cabinet was an impersonal body. To say that the cabinet had committed wrong, was to say nothing. He should like to dot the I's and cross the T's of the resolution. Their condemnation as directed against the cabinet in general, was directed against Mr. Montague in particular. There were people who said that Mr. Montague was a very capable and excellent Secretary of State, the best they had ever had. He said that Mr. Montagu was one of the worst (applause) and was an insidious foe of the country. As for the despatch, as a matter of fact, though the voice might be the voice of Jacob, yet the *Hand* was the *Hand* of Esau. The document purported to come in the name of the Cabinet. But in all its sentimental profession, in all its general platitudes, they found the Roman hand of their well-beloved friend, the Jew Secretary of State Mr. Edwin Samuel Montagu. (Laughter and applause.)

The President—he may be a Jew. But you must not call him a Jew. I must ask you not to make observations of that sort.

Mr. Jhendra Lal Banerjee:—The President says that Mr. Montagu is a Jew but that I must not call him a Jew. I bow to that decision (laughter) Mr. Banerjee continuing, said that a movement had been set on foot that Mr. Montague should be their next Viceroy. That movement was associated with the name of a poet whom they all revered. Who had more reverence for Mr. Rabindranath Tagore than he had? But yet in this matter Mr. Rabindranath Tagore's conduct had been premature, ill-advised, and against the wishes of his countrymen. In his noble poetry, Mr. Rabindranath Tagore had voice the sentiments of India. But here he had failed to do so and gone against the wishes of the majority of his countrymen (cries of "cession question no no") In so far as Dr. Rabindranath Tagore had attempted the appointment of Mr. Montague as Viceroy, he (the speaker) said that Dr. Rabindranath Tagore had done wrong to his countrymen (cries of "No no not at all.") If they questioned their sympathy for the Punjab, (cries of "that is another matter") Mr. Montague had refused to take administrative action against the Punjab Officers, (cries of "keep to the resolution.") Was it their wish that Mr. Montague should be their next Viceroy (cries of of no no!) to continue the same misdeeds in Bengal and the rest of India, as were perpetrated in the Punjab. If that was their desire, then they had gone very far indeed in mental servility. Personally he did not care whether Lord Chelmsford or Mr. Montagu or King Stork was the Viceroy. It was quite the same thing. It was the machine they objected to; and so long as the machine was there, whether Mr. Montague or Lord Chelmsford or the Angel Gabriel, they would object to all of them as their Viceroy. He looked forward to the day when they would have the power of appointing and dismissing the Viceroy. (Hear Hear!) In many of these resolutions they would find that their confidence in the British Government had been shaken. Their confidence in this man or that man had been shaken by this affair or that affair. But on one point they would find their resolutions solid. They would say nothing of how their confidence had been regained and recovered under the strong and united guidance of their own Countrymen. They might have lost confidence in Mr. Montagu and in the British Cabinet. But far more than the confidence gained, they had recovered their lost National Conscience. (A Voice "have we?") They had recovered belief in their national strength, they had recovered belief in the possibility of national freedom. As this confidence went on increasing and solidifying, what would happen was, that the gigantic structure of British Government apparently solid like granite, would tumble down like a house of cards. The Empire's fame would vanish in a night (Applause.)

The resolution was seconded by Mr. Jairam Das of Sindh in Hindi and supported by Mr. Maulvi Azad Subhani of the United Provinces in Urdu, and Mr. Parva Lal of the Central Provinces in Hindi, and carried unanimously. The Congress then adjourned and will not meet to-morrow.

The Subjects Committee met again this afternoon at two o'clock and continued its sitting till 8 p.m. There was another animated discussion over the non-co-operation movement for nearly six hours but no decision was arrived at. There were two substantive proposals before the meeting, one made by Mr. Gandhi and other was made by Mr. C. K. Das. The previous day both sides were keen to carry their proposals and at every stage of the discussion notices of fresh amendments were given to the chairman. This procedure prolonged the discussion

indefinitely and in the evening it was discovered useless to prolong the discussion, which was adjourned till the following noon. Very impressive and frank speeches were delivered by Messrs. Jinnah, Bapista and others, on the one side and Mr. Saikatali and several Mahomedan members, on the other, the impression created in the minds of the majority of the members was impracticability in practice of the programme sketched by Mr. Gandhi, though all were for the acceptance of the principle of the non-co-operation as a political weapon to redress their grievances. At first none of the parties showed any least sign of yielding but as the discussion proceeded each side though strong in upholding their programme conceded in very small extent to the opinion of their opponents. As notice of a large number of amendments were given it was thought desirable to devote another day in discussing this important subject and if possible to come to a settlement. Consequently it was decided to postpone the sitting of the congress at which this subject will be discussed to-morrow (Tuesday) and to hold the meeting of the Subjects committee throughout the day.

No Sitting on Tuesday.

There will be no sitting of the Special Session of the National Congress to-morrow (Tuesday.) The Subjects Committee meets at noon to-morrow.

The Subject Committee.

CONGRESS CAMP, September 5.

The subject committee of the Indian National Congress met to-day at eleven o'clock and after a deliberation for seven hours the meeting dissolved at seven, in the evening without coming to any definite conclusion. The only subject discussed at this meeting was the non-co-operation movement. After the resolutions passed by the different Provincial Congress committees on this subject had been read, Mr. Gandhi's proposal came up for consideration animated and warm discussion followed and vigorous and strong speeches were made by the supporters of Mr. Gandhi in favour of their proposal, while the other side were equally keen to carry their proposal. A number of amendments were moved, each mover and his supporters had several opportunities in putting forward his views. The house was almost generally agreed to accept the non-co-operation movement in principle but in actual details there was great difference of opinion. All but few being in favour of the resignation of honorary titles. As regards the boycott of Council and renunciation of practice by lawyers, there seemed to be divergence of opinion in almost all the Provinces, but without a division being taken it is very difficult to say which opinion will prevail. Most of the time was spent in discussing this point. The Bengal delegates took a strong view against the boycott of Council and they were supported by some of the delegates from Behar and other Provinces. The supporters of Mr. Gandhi's proposal urged that without boycotting Councils and renunciation of titles and resignation of honorary appointments the non-co-operation movement was a sham and delusion. As a compromise Mr. C. R. Das moved a lengthy amendment, his object being that they should go to council but must not accept the appointment of ministers after going to the council. They would resign in a body and would enter the council again and again. The discussion on this amendment was not concluded when the meeting separated. The subjects committee meets again to-morrow at two o'clock. The Congress will sit to-morrow from 11 to 1 o'clock.

The Congress Subjects' Committee sat seven hours to-day discussing the non-co-operation resolution without coming to any definite decision. The discussion was throughout characterised by warmth and animation, ardent non-co-operators making vehement speeches in favour of their proposition. There seems to be generally agreement regarding the principle of non-co-operation, and in actual details all but few are in favour of resignation of honorary titles. Keen divergence of opinion prevails on boycott of Council and renunciation of practice by lawyers. The main discussion centred round the above, Bengal taking strong view against the boycott of Council, the discussion will be continued to-morrow. If Mr. Gandhi's programme is carried in the Subject Committee, there will be some amendments in the open Congress. It is anticipated that Tuesday and Wednesday next will be entirely taken up for discussion of non-co-operation resolution. In the Congress, an interesting feature of the situation is, that while most prominent leaders are against the scheme of Mr. Gandhi's non-co-operation, the rank and file are entirely in support of Mr. Gandhi.

Press Comments.

C. and M. Gazette.

LAHORE, September 4.

Commenting on Lala Lajpat Rai's presidential address delivered at the Special Congress the *Civil and Military Gazette* says:—Indefiniteness in the main is a characteristic of the speech and the inaccuracies are many on its merits. As contribution of new thought to the political wisdom of this country we are exceedingly doubtful whether there is a single line in Lajpat Rai's presidential speech that is worthy of reproduction. The paper adds: He touches gingerly and half heartedly on the Khilafat question but there again he must know that no alteration in the allies, decision can be made. If therefore he is serious in enforcing these demands it simply means that he is seeking for an excuse to put non-co-operation policy in his political programme as its main plank.

"Tribune".

The *Tribune* characterises the presidential address as mainly and outspoken and describes it as the outpouring of Punjab's lacerated but still unsubdued heart. The paper adds:—Having dealt exhaustively with the Punjab question the President is naturally unable to do equal justice to other questions but so far as the question of Khilafat at least is concerned four pages into which he compresses his views on it contain all or nearly all that was worth saying from his point of view and of the majority of non-Muslims. They are strong unqualified and unequivocal condemnation of the allied policy in regard to Turkey and of violating by the Premier of his pledges and an equally strong and sympathetic assurance to the Mussalmans of India that non-Muslims will go as far with them in their effort to have their wrong righted as they can possibly do consistently with their duty to the country and will not mind any sacrifice that may be involved in the process.

"Bandemataram".

The *Bandemataram* which has published the full speech of Lajpat Rai translated in Urdu with a life sketch and photo of Lajpat Rai says:—It will be no exaggeration to say that Lajpat Rai is an authority on international politics and it is therefore no wonder that he has discussed the Khilafat question in so excellent a manner. The speech is dignified and full of significance and we are confident the country will derive great benefit by its perusal.

"Bengalee".

CALCUTTA, September 4.

On the eve of the Special Congress the *Bengalee*, has come out with two leading articles on the subject of Non-co-operation. It asserts that no amount of disappointment, difference, nervousness and lack of faith in British promises can absolve the Congress from neglecting its duty to the country. Does it not behove us in our sphere of transferred subjects directly and by influencing the Government in relation to the reserved subjects indirectly to redeem those promises and pledges? If any of the dangers we have discussed materialised and takes shape, who among us will not exclaim, "Woe be to the day we adopted this accursed formula of self delusion."

CALCUTTA, September 5.

Commenting on the Congress opening the *Bengalee* writes:—Signs were not wanting to show that non-co-operation would be adopted by the Congress by an overwhelming majority. The very mention of the subject was sufficient to evoke tremendous cheering. The question of non-co-operation should not be discussed in huff. In Bengal there is large volume of opinion which is distinctly opposed. Bengal, wise by experience, refuses to be caught by the glamour of the scheme foredoomed to failure.

The "Statesman" does not comment.

"Advocate of India."

The *Advocate of India* commenting on the Congress presidential address says:—Lala Lajpat Rai was not a competent person even from the extremist standpoint to speak with authority on the Punjab question and other administrative matters in view of the fact he was away from India and his knowledge was superficial. The paper adds he has burked the issue of non-co-operation because he does not want to find himself in the wrong box at the end.

"Englishman".

The *Englishman* writes:—Resolutions demanding further punishment of the Punjab Officers will be passed and the Congress having made its protest will, one hopes, permit the matter to rest. We doubt whether with the exception of Mr. Gandhi a single leader believes that the programme of non-cooperation can be carried out.

"A. B. Patrika".

The *A. B. Patrika* says:—Lajpat Rai's speech strikes a note of manly self reliance. There is no trace of mendicancy either of moderate or extremist brand. Regarding non-cooperation the delegates should consider what the effect will be if the resolution of the Congress is not given effect to.

"Indian Daily News".

The *Indian Daily News* says:—Those who tell us that the moderates are a growing party ought to have been in the Congress pandal on Saturday. Mrs. Besant was simply hooted because she has been supporting reforms of late.

Dr. S. K. Mullick.

Dr. S. K. Mullick has addressed a letter to the President of the congress protesting that candidates for election to the Subjects Committee had first to pledge themselves in support of Mr. Gandhi's views on non-co-operation and urging the President to insist adequate representation of all opinions.

Mr. M. A. C. Chatterji, High Court Vakil in a letter to the *Englishman* urges Mr. Gandhi not to force a decision on the Congress which will be impracticable in working and will only impair the dignity and solemnity of the Congress.

"Pioneer".

ALLAHABAD, September 5.

The *Pioneer* commenting on Mr. Lajpat Rai's address says:—All old state diatribes against Punjab officials are rebared and served up again to public with the sole object apparently of exciting racial animosity and providing a stimulus to non-co-operation movement which is already beginning to hang fire. It is difficult for any intelligent man to perceive what the extremists who have captured the congress hope to gain by such tactics on the eve of the introduction of the first instalment of constitutional reforms. The only possible conclusion is that their ruling motive is deeprooted hatred of the British, which blinds them not only to all advantages which have been conferred on India by British rule but also to the value and sincerity of concessions granted to Indians by the Montagu Chelmsford reforms as a step forward along the road leading as soon as Indians have demonstrated their fitness for it to full responsible Government.

"The Leader".

The *Leader* says:—But the whole view of the position and prospect which he takes is to our eye more gloomy than is justified by facts. We see much that is hopeful if there is a great deal also of depression and we prefer that the leading exponents of Indian opinion should take a less one-sided and a less depressing view of the situation. As for the Congress itself we can but hope it may avoid the blunder of voting for the non-co-operation movement.

"Times of India".

BOMBAY, September 6.

The *Times of India* says:—The issue before the Special Congress is to choose between order constitutional progress marked out by the reform scheme and the short cut indicated by the revolutionary trial of non-cooperation. Mr. Lajpat Rai's presentation of the Punjab question is one-sided and ignores the unanimous finding of the Hunter Committee. One of the primary causes of the Punjab disturbances was the spirit of lawlessness engendered by passive resistance movement. Indians can achieve all genuine ambitions and secure all possible redress by co-operation with the Government in the new constitutional machinery set up by the Government. The paper emphasises the obligation of all with influence not to undermine respect for law and order on which all societies are based and expresses hope that the common sense of the country will reject non-co-operation.

"Bombay Chronicle".

The *Bombay Chronicle* says:—Lala Lajpat Rai unmistakably displayed his capacity to guide the deliberations of the Indian National Congress by the presidential address he has delivered. His duty was to speak the mind of the people. He fully spoke in no mood to be trifled with either by the Government or their representatives.

Sir N. Chandavarkar.

BANGALORE, September 6.

Sir Narayan Chandavarkar is at present staying in Bangalore under medical advice. In the course of an interview with a representative of the Associated Press of India he said:—Lala Lajpat Rai as President of the Special Congress acted wisely in making a non committal speech on non-co-operation. But as non-co-operation was the

sole purpose of the Special Congress and beside forming an absorbing topic of discussion in the country had, as Lala himself admitted, divided Indian politicians seriously into two opposite camps, he would have done full justice to his presidential position and the country at large and also to the special object of the Congress by placing both sides of the question before the Congress in its practical aspects. I agree with Lala Lajpat Rai so far that there is a political ferment in the country due to several causes, particularly treatment of Indians in their own land, as more or less a subject race by means of measures like the auxiliary forces bill and the Punjab tragedy and that is intensified by the shameful treatment of Indians in the colonies and the dominions. The outstanding fact of the situation is that among Indian masses the feeling is that Indians must respect themselves to command respect of other races. Mr. Gandhi's non-co-operation therefore fascinates the people by giving a catching phrase for the solution of the problem. But as practical politicians Indian leaders must consider three points. The first the example of Ireland and Egypt is urged to show that non-co-operation will make Government yield in India also but as non-co-operation is identified by Mr. Gandhi with Turkish question which is international, the example of Ireland and Egypt is irrelevant. It is relevant only for the purposes of Indian self Government. If that is the object account must be taken of the fact that the people of India in a mass are prepared for non-co-operation. Lala Lajpat Rai's speech suggests serious doubts on that point. Secondly, supposing the British Government does not give at once complete self-government to India are the people strong enough to overthrow it and have in its place a less bad government, finally if Government does not yield, non-co-operation must result in revolution. The experience of mankind shows revolutions do not run the same course in all countries. What course they will take depends upon the traditions of the country and in India they have always ended by making the Government chaotic on account of internecine and caste feuds. As the late Mr. Tilak said in his speech at Burma about ten years ago India's political regeneration has suffered on account of those traditional evils. I do not say Lala Lajpat Rai ought to have taken this view which I do, but as President of the Special Congress, called to decide the question of non-co-operation, he should have given it a lead at least by a fair presentation of the facts and arguments on both sides, leaving the Congress to judge. With all deference to Lala for whom I have every respect, I cannot agree with him when he asks us not to rely solely upon the sympathy of British public on any British political party. We live in an age of world force and world conscience. We must for our political elevation appeal to the conscience of humanity in whatever we do whether by way of co-operation or non-co-operation and of that human conscience, the sympathy and support of the British public and the British parties, whether liberal or labour is an important factor. I agree with the Lala that we must above all rely upon our own sense of self respect, self dependence and wisdom as practical sound politicians taking our steps forward with due regard to the logic of events.

Indian Daily Telegraph.

LUCKNOW, September 4.

Referring to the Special Congress, the "Indian Daily Telegraph" says:—If the facts were wholly as stated by Lala Lajpat Rai then the present would indeed be fraught with danger. But there is nothing to show that there is any desire to hamper the new reforms. On the contrary the Government has everywhere expressed its intention to co-operate with the people and has asked in return for their co-operation. We do not believe the Congress will go so far as to wreck the reforms at their inception, especially as much of the ground has been cut from under their feet by the recent decision of the British Government to give independence to Mesopotamia. As regards the position of Turkey, events are working in Europe which may ultimately lead to the revision of the peace treaty. Here, as in Mesopotamia, the change would be due to the inexorable trend of local cases with which the Indian Government has as little connection, as it has with the cases of the gravity of the solar system.

Home Rule League Conference. Its Creed Changed.

CALCUTTA, September 4.

The conference of the All-India Home Rule League under the presidency of Mr. Gandhi met at 8 a. m. to-day. It considered the constitution should change its name to Swarajya Sabha and changed their creed as follows to secure complete self-government for India to carry on constitutional propaganda with a view to organising the people for peaceful and effective action to achieve self-government and to take such action as may be necessary.

All-India Khilafat Conference. Opening Day.

CALCUTTA, September 5.

The All-India Khilafat conference was held this morning in the Congress hall, the attendance was large including a number of Hindu Congress delegates. The prominent among those who occupied seats on the platform were the Maulanas Abul Kalam Azad, Shaikat Ali, Akram Khan, Mr. Gandhi, Moulvis Wahed Hossain, Nazmuddin, Ahmed Latifur Rahman, Pundit Madan Mohan Malaviya. Before the proceedings commenced Syed Mahomed Isha sang a patriotic song in Urdu specially composed for the occasion, offering prayer to God to save the Khilafat from being taken over by Non-Muslims. The song appealed to the feelings of the audience who were visibly moved and the majority of them shed tears. It was announced by the secretary that owing to the illness of Maulana Mahmud Hasan Shaheer of Dabul, the president elect of the conference, the presidential chair will be occupied by Maulana Abdul Majid of Badami. On the motion of Sheikh Chorani seconded by Nawab Golam Mahomed Kalani of Banalore Maulana Abdul Majid was voted to the chair. Mr. Shaikat Ali next produced Maulanas Ozain Gul and Maria Hussain who had been interned for five years in Malta and spoke about the sufferings of the Mahomedans of Malta.

Presidential Address.

The president in the course of his address said the burning questions of the day were the Punjab atrocities, the Khilafat and non-co-operation movement. He was prepared to make every sacrifice for the sacred cause of the Khilafat. He referred in detail the wrongs done to Turkey by European powers and atrocities perpetrated in the Punjab. The

question was what was to be done. He had no hesitation in calling a Moslem who refused to serve the Khalifat a *Kafir*. It had been said by some interested persons that the Sultan was not the Caliph. The president proved from sacred books that the Sultan was the Caliph. That man was no Mahomedan who was not prepared to make sacrifices in the Khilafat cause as Mahomedan and as Islamists they were enjoined to follow Mahomedan as a whole. Every body was entitled to express his own opinion but at the same time he must obey the opinion of Mahomedans as a whole. They were prepared to respect every law but he was sorry to say in the name of religion they were not prepared to satisfy the expectations of those who were going against their religious convictions. They should strengthen their mind in such a way that nothing could alter their belief. They should make distinction between true law and oppressive law. There was a sharp line of demarcation between the spiritual and temporal law. They were responsible for the spiritual life. Islam was going to be extinguished and it was their duty to follow the dictates of Islam at this crisis. The subjects committee was then formed and the conference adjourned.

CALCUTTA, September 6.

This evening at the Khilafat Conference the following resolutions were adopted. (1) This meeting affirms the previous decision arrived at to continue agitation until the Turkish Peace terms are revised. (2) The conference declares with perfect certainty and precision that non-co-operation is a religious obligation absolutely binding on Indian Muslims. It is therefore essential that Indian Muslims should first of all carry out this religious duty completely and successfully in the Khilafat movement. (3) The conference offers heartfelt sympathy to those Indian Muslims who have performed and are willing to perform the Hijarat as a religious duty for the glorification of the faith and consider it a duty to support such duty and resolve that the Central Khilafat Committee should include the Hajarat movement in its practical programme and should make arrangements for Mahajirins. (4) The conference strongly protests against the policy adopted by the British Government with regard to certain Islamic countries in general and the seat of the Khilafat and Mesopotamia in particular and regrets that in spite of the laws of Shariat, the Muslim armies are still kept and are being despatched to those countries. The conference further warns the Government that their policy is adding to popular excitement for the consequences of which the Government alone will be responsible. (5) The conference expresses its sorrow at the helpless condition to which the Khilafat Muslim is reduced and forced to accept the unjust decision of the Allies and until the original status is restored the Indian Muslims will not sit and rest and regard it as an eternal happiness to make every sacrifice for the maintenance of the integrity of Khilafat. (6) The conference expresses gratitude to the Amir of Afghanistan for the Islamic brotherhood with which he has received and treated the Indian Mahajirins. (7) The conference requests the Provincial Committees to organise volunteer corps to maintain peace and order, collect funds and help in the non-co-operation movement. Other resolutions referred to the Hindu Mahomedan unity, raising thirty lakhs of rupees for the successful working of the Khilafat movement and condemned the action of the North Western Frontier Province and the Sindh Governments for the unjust official aggression in the Khilafat movement.

Council of State.

Mr Arab Ali Khan's Manifesto.

SIMLA, September 5.

The Hon'ble Mir Arab Ali Khan Babadar who represents Muslims of South India in the Imperial Legislative Council has issued the following manifesto to Muslim voters of Madras Presidency whose names have been enrolled in the new Muhammadan electoral roll for the Council of State:—Brethren, having already announced my candidature to the Indian Council of State, I desire to acquaint my new constituency through this manifesto with a bare reference to my work for two consecutive terms in the Imperial Legislative Council as the elected representative of the Muslim Community of the Madras Presidency. In December 1912, I was first elected by the Muslim Voters of the Presidency to represent South Indian Muslims on the Imperial Legislative Council as successor to the Prince of Arcot. As a member of the Ruling family of the Bangarapalle State I was perhaps chosen to succeed the Prince. On the expiry of my term in 1916 an objection that was overlooked during my previous election was raised, that as a member of an Indian State I could not represent British Indian interest in the Council. Fortunately for me I obtained a British Indian certificate of naturalisation without prejudice to my status and rights as brother of the Nawab of Bangarapalle. So I was re-elected to the Imperial Council in August 1916 practically unopposed. Since my first election in 1912 I have been issuing regularly at the end of every year a pamphlet describing my public activities both in and out of the Council. A perusal of these eight pamphlets each of which contain my questions and speeches in the Council as well as my public utterances and press contributions besides press and public comments upon my work, cannot fail to interest the reader and convince him of my sincere devotion to the cause of Islam, of the Muslim Community in particular, and of the country in general. It will also acquaint him with the nature and extent of my work in and outside the Council. Extremely difficult as the task of an elected member of an Indian Legislative Council has been under the peculiar social and religious conditions of so vast a country as India and under the recognised political limitation of the Indian community under a foreign rule, I have endeavoured to the best of my knowledge and capacity to promote the highest interests of my community and of my countrymen irrespective of caste or creed, race or colour. Muhammadan progress through higher liberal education has always claimed my foremost attention. Separate Muhammadan representation even in local bodies and adequate representation of Muhammadan interests in public services and corporate bodies formed the most important themes in my programme of work for Muslims. It is however gratifying to note there has been a marked improvement within recent years in the directions above indicated. Besides, larger national questions have always engaged my serious attention and as an Indian, I have always stood for the rights and privileges as well as for the liberties of Indian citizens. The repressive measures of legislation, I have always opposed in a constitutional manner and by constitutional means. As a healthy liberal in Indian politics, I have done my duty both for the Muslim Community and for the country regardless of official favours or frowns. Lastly, I leave to my posterity to judge of my work, however little it

may be, in the council and in public. As you are already aware, the Muslim community of the Presidency is allowed to return under the new reform regulations and representative to the Council of State I request therefore that my constituents spread throughout the Presidency will be so kind as to give me their encouraging support by voting in my favour during the forthcoming election in December next. If I am returned to the State Council I need hardly assure my coreligionists and fellow countrymen that I will continue to labour in the best interests of the Muslim Community and of the Indian peoples.

Indians in East Africa.

CALCUTTA, September 4.

Mr. B. N. Anantani who represents East Africa Merchants, deputation at the Congress interviewed by an Associated Press representative said that the announcement of the appointment of an Indian Trade Commissioner for East Africa by the Government of India would satisfy Indians in East Africa. He trusted that the complex problem of the abrogation of Indian Currency there and its effects on Indian trade etc., would now be carefully dealt with through the co-operation of this new officer. He believed this announcement from H. E. the Viceroy would be taken by Indians as the forerunner of the maintenance of the policy of equality of status for India in Kenya Colony which was so deplorably denied at present giving a rude shock to so many thousands of the Indians there. Only a bold stand from the Government of India to secure justice for Indians were would in his opinion be quite effective.

A meeting will be held next week of the citizens of Lucknow members of the Oudh Bar Association, and of the Talukdars of Oudh to express abhorrence at the murder of Mr. Wintour, and offer condolence to the relatives. At a meeting of the United Provinces Legislative Council at Nainital on the 18th, a resolution with the same object will be moved by the Hon'ble Saadul Hasan.

(REUTER'S.)

Amir as Khalif?

"Green Flag" Movement's Aim.

LONDON, August 30.

Mr. Percival Landon, the *Daily Telegraph's* correspondent in Turkey, states that a new movement popularly known as the Green Flag, is making much ground in Anatolia. Its watchword is Asia for the Asiatic. It has strong Bolshevik affinities, and is specially countenanced by Lenin. The movement stresses that each Khalifa requires confirmation by some expression of popular assent not amounting to election. The object is to find ground for denouncing the present Sultan. A Khalifat Congress will be held in October, at which two candidates are likely to be presented. One is the Sheikh of Senussi, who, however, suffers the disability of not being an independent monarch. The other is the Amir of Afghanistan. Mr. Landon believes the Amir an almost certain choice. The position would give him a new standing in the Islamic world.—*Pioneer*.

Canadian Bar Association.

Meeting at Ottawa.

LONDON, September 3.

The *Times* learns from Toronto that the future constitutional relations within the Empire formed the subject of important addresses at the annual meeting of the Canadian Bar Association at Ottawa, which was attended by leading Canadian and British lawyers.

Lord Cave said he saw in the Imperial War Cabinet a possible precursor of an Imperial Cabinet which, while remaining wholly voluntary and consultative, might become, in the world of affairs, the nerve centre of the Imperial Commonwealth.

Mr. Raney, Attorney-General of Ontario, advocated the abolition of appeal to the Privy Council and the reorganisation of its judicial committee as a tribunal to deal with questions arising between the various nations of the Empire.

American Submarine Accident.

LONDON, September 3.

WASHINGTON:—A thrilling accident has occurred to the submarine S. 5 manned by four officers and twenty six men. The submarine became disabled in a partly submerged state, east of Cape Henlopen. A transport in the neighbourhood obtained a precarious hold on the stern. Meanwhile dozens of vessels raced to the rescue. The transport pumped air to the submarine for 36 hours, through a hole cut in the latter's stern, thus keeping the crew alive. The latest reports show that so far all but two have been taken on the submarine.

Poland and Lithuania.

Acute Situation.

LONDON, September 3.

An acute situation has arisen between Poland and Lithuania owing to Polish troops, on a pretext of clearing up the remains of the defeated Bolshevik army, advancing into Lithuanian territory, and a telegram from Kovno, the capital of Lithuania, speaks of war being inevitable if the advance continues. Clashes between Polish and Lithuanian troops, in which both sides have suffered heavily, have simulated already the long-standing ill-feeling between the two countries. The new independent Lithuania formed part of the old Polish Kingdom, and Poland only reluctantly and half-heartedly recognised the Lithuanian independence. The towns of Grodno and Vilna have long been a bone of contention, and Poland has never renounced her claim to Vilna, which the Peace Conference definitely assigned to Lithuania.

Bolsheviks Anxious for Peace.

LONDON, September 3.

It is reported from Warsaw that the Polish Foreign Minister, Prince Sadieha, in the course of an important statement to British and American journalists, declared that the Government was convinced that the Bolsheviks were too anxious to make peace quickly. Both parties had agreed to try to secure a reasonable agreement, as between equal parties; not as between victor and vanquished. He did not anticipate difficulties on the territorial questions.

వృత్తాంతములు

సింగిలినా ఆనన్ది పేట 2 వ తేదీని బొంబాయి చేరెను.

14 వ తేదీని బొంబాయి చేరిన తేజాస్వి అను మైలపట్టి కు గౌరవార్థము వాడు ముచ్చటను చేసెను.

కల్లూరు జిల్లా కలెక్టరు గారును కలెక్షనరీయర్ మొక దానిని సెలవిచ్చిరి.

గజపతి కుమారుల పరివారములో నవా వచ్చిన బొంబాయి గవర్నరు గారు మరల బొంబాయికి పయనమైరి.

కృష్ణానదిలో పోలీసు ఆర్డీంగు నూతనంబుండెట్లు ఎమ్. ఎస్. రామస్వామి అయ్యగారికి 3 నెలలు కలవు యింతయుండెను.

సింలా:—కెప్టెన్ మెగార్లో నవామ్యువీయలు కానివారి కత్తులను సభలో మట్టాడుటకు దాక్కరు లేమిచివారి ఘోషగాదు ప్రాంతిభక్తులను కపించుటకునీకృయించుకొనిరి

29.8.1920 తేదీన కృష్ణా జిల్లా ఏలూరు తాలూకా కైకరం గ్రామమున “కైకర గ్రామసంఘము” అను పేర హాసంఘము స్థాపించబడినది.

22.8.1920 తేదీని ప్రహ్లాద రాజేశ్వర కవులచే తాకట్టులో శ్రీ కోనమఱుకరావు వయసుగారి భవనమున అష్టాక్షరము గావించబడినది.

సింలా, సెప్టెంబరు 8:—బంగళాలో నవాబుగారికి గౌరవార్థము 9 ఫిరంగులు కాల్పులయ్యెను. కెప్టెన్ ఎన్. ఆర్. రావు బి. ఎమ్. ఎస్. గార్లు క్యాపిటల్ కమిషనర్ దా సేర్పాటుకావడిరి.

ఉదకమండలము, సెప్టెంబరు 8:—ఏ. జె. చక్రవర్తి బి. సి. ఎస్. గారి కోకమాసము కలవుయియ్యబడినది.

ఆర్డీంగు పోలీసు నూతనంబుండెట్లు, ఎఫ్. డి. డి. ఆంధ్రవన్ గారు కడపలో నుండగా మరి 18 మాసములు కల వియ్యబడినది.

సింలా, సెప్టెంబరు 8:—మ్యూయాద్గూలో బ్రతుకింక బడు “యంబు ఇండియా” అను ప్రతీక ద్వారా బ్రకటింగబడిన ‘హిందూజేతనా’ని, ఆంగ్లేయుల ప్రాంత్యము” అనుకొని కత్తి, నన్ను కరకటములు నీవేధించబడినట్లు ఇండియాగజెట్టులో నున్నది.

రంగూన, సెప్టెంబరు 8:—పెర్మాలోని హైందవకార్యక ఆర్థిక సహకార కమిషనరుకు కోక పోలీసుగార్లు (కమిషనరు లేనందు కలెక్షనరు) స్థానిక ప్రభుత్వమువారి సేవ అంది. సిద్ధంబుల పరిష్కారకారి కలెక్షనరు సంబంధించి, ఆప్రత్యేక యాద్యోగి యిందును.

820 ఏకలక్ష్మి వైగా కల్లుకుండు ‘మన్మథుల’ నుండి పంపివేయబడినది. రంగూన్, పామనాదొడ్డిలో బుధవారము సాయంత్రమున పట్టుకొనబడినది. కాలీ పాదద్వారా పంచుడి, కుంకుమకాయ సంతులలో మూయబడియుండెను. ఇంతవర కవరనవట్టుకొనబడలేదు.

నూ దూరుల ద్వారా : నో: నీ సభము కార్యకర్తలపట్టు కనగా నందరికీ ఉత్తరకల్లూరు రాజాగారైన బి.రా.రా శ్రీ శ్రీరాజాబామ్మకేవలం మెంట్రియలు బహుద్దర బహింబా రుగారు యొకభవనమున, కట్టించి ఇచ్చుటకు వాగ్దానముచేసి రని ఒకరక ప్రాయశుచ్యము.

డిప్యూటీ కలెక్షనరు ఏ. ఏ. ఎఫ్. మింకాన్ గారు ఉత్తరభాగమునకు పారెన్సు కలెక్షనరుగా నియమింపబడిరి. ఎన్.ఆర్. ఆసిస్టెంట్ కలెక్షనర్ మహమ్మద్ వైస్-ఉద్దీక్-అహమ్మద్ సాహెబు బహద్దరుగారు గంజాంమండల పారెన్సు ఆఫీసరుగా నియమింపబడిరి.

మదరాసు కాననసభ:—ఎగ్నూరు డిప్యూటీయర్ భవన ములో యీ నెల 28 వ తేదీ మంగళవారము మధ్యాహ్నము 11 గంటలకు జరుగును. కాననసభ చూడగోరువారు కాననస భాగభుగిద్వార కార్యదర్శికి వరభాన్సు వెట్టుకొనవలెను. వరభాన్సు పోర్టునెట్లు వారిలోనున్న కార్యదర్శికి 25 వ తేదీ కనివారములోగా చేరవలెను.

శ్రీ పుర్యోగావహన:—కదియకయేట నికలవు అ యిన మనుభాయి, గజేష్ బోగ్గంపండు నామెను (28 వ వత్సరము) శ్రీధర విశాఖకర్తల్ బి. ఏ. గారికి (27 వ వత్సరము) యిచ్చి, వేదము క్రమంగా ఆగస్టు 28 వ తేదీ కనివార మునాడు హైందవ మిషనరీ సంఘమువారి భవనములో బొం బాయిలో జరిగెను.

ఆగస్టు నెల 21 వ తేదీ మధ్యాహ్నము 8 గంటలకు గుం టూరు కట్టబోవుర కాళాపాతకాలయందు శ్రీ గాంధీసమాజ మయొక్క డిప్యూటీ వార్డు కోర్సునకు, మి. రా. రా. గుండి మేద కలెక్షనరాయణగారి అధ్యక్షతకొంద, జయప్రదముగా జరిగెడిది.

గుంటూరు జిల్లా ఎలిమెంటరీ ఉపాధ్యాయులసభ:— 1920 వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు 19 వ తేదీ ఆదివారమునకు 12 గంటలు మొదలు గుంటూరు ఉత్తమ మైన్స్కూలు హాలులో గుంటూరు జిల్లా యెలిమెంటరీ ఉపాధ్యాయుల కాకేఫ రెన్సు జరుపబడును గాన గుంటూరు జిల్లాలోని యెలిమెంటరీ ఉపాధ్యాయులందరు తప్పకవచ్చుచేయ ప్రార్థితులు— ఏ. సి ఆర్. కర్నూ, కార్యదర్శి.

ఉదకమండలము:—సెప్టెంబర్ తేదీలో బోర్డువారి కోరిక మీద మదరాసు రాజధానిలో కార్యక సహకారమునూపుయలో ఉండుటకోక సంఘము వెట్టుబడి(తలపెట్టు), కార్యక నిధులు గలవి యున్నవి)ను స్థాపించుటకు మదరాసు ప్రభుత్వము వా రొప్పుకొనలేదు. ఈసంఘమువారికి వంపిన విషయమునైదివ రములకు తెలిసికొన వద్దకులను లేదు. కమిషనరు లేనిపును

గుడివాడ తాలూకా గ్రామోద్యోగముల సంఘ డిస్ట్రి యుచూసభ:—1920 సం. సెప్టెంబరు నెల 11-వ తేదీ [కని వారము] పుడయం 9 గంటలకు గుడివాడలో నమానేకమ గును. మ-రా-శ్రీ అయ్యచేర కాశేశ్వరరావు వంతులు బి. ఏ. బి. యల్., గారు అధ్యక్షులుగా నుండుటకు దయతో సంగీకరించి గనుక ఈమహాసభకు జయి, ఆగ్రహారం, రైతు వారి గ్రామోద్యోగి నులందరూ వయరేయ ప్రార్థితులు. బాడ్డ పాటి వెం: కేశ్వరరావు, కార్యదర్శి.

బ్రహ్మశ్రీ పోలిరాజు దుర్గాప్రసాదరావుగారు సింగ రేనికాలికి వేసిన మూర్తిగారి గృహమందు గయోపా భాగ్యమును పాఠకధా కెప్పిరి. పువ్వుల వెంకటరత్నంగారి మృదంగము పువ్వుల వెంకట కారాయణగారి ఫిడల్ కనక మనకు లిపికళ బుచ్చెన ట్టుండెను. వీరి మువ్వరకును నవా రాజశ్రీ చందా రావులుగారు, మహమ్మదు కాళి సాహెబుగారు సోమకుందరం మొదలయిరారు, ఆర్. చాలయ్య వాయుడుగార్లు సెలయొక బంగారతరమును బహుమతిగా సొంతగిరి.

కలకత్తా, సెప్టెంబరు 8:—నేటిదినము రెండవరకగతి మేజిస్ట్రేటుగారికంద జేకేభాసాపత్రికయగు ‘నాయక్’ పత్రికా సంపాదకు డగు అంచగారి బెస్ట్ గారిమీద సంక వేళ కానన సభా సభ్యులగు గా. మజరర్ హత్కగారి కత్తులను నోక దు:ఖాన్సువెట్టుబడినది. ముద్దాయి తనపత్రికలో వరభాన్సుదా డని వివాదమునూర్చి భరితముగా ప్రాయము కొన్నిటా మృదు తన్నునూర్చియు, తన భార్యనునూర్చియు కిబ్బించెనని యు చెప్పెను. మేజిస్ట్రేటుగారు లిఖితకాగితమును, బొమ్మ యొక్క బ్లాకును కట్టుకొనుటకు సర్పంచరుంటు నిచ్చిరి.

సియాయనరాజుగారి ఆగమనము:—ప్రస్తుతపు మే ర్నాటుల సహకరించి సియాయనరాజుగారి 6 వ తేదీకి కల కత్తువచ్చి అక్కడనుండి 8 వ తేదీకి సింలాగరమును చేరు దురు. అచ్చట కొన్ని దినములుండి తరువాత ఏనుజు, రాకర్ సిండి, ఢిల్లీ, అక్బా, కాన్పూర్, జబ్బల్ పూర్, సాగోర, అగ్రా, బొంబాయి, మదరాసు మున్నగు ప్రదేశములను చూచు టకు పోవుదురు. వీర్యుడు కలకత్తానుండి మరల 28 వ తేదీని బయలుదేరి రంగూన మోన్స్ మేయర్ మున్నగు కట్టణములకు పోయెదరు. వారు ఇండియాలో నన్నంతకాలము ప్రభుత్వము వారికి అతిధిగా నుండును.

కోలనీలోని కార్యకర్తల కనుగొనుటకోక సంఘమును గవర్న మెంటువారు త్వరలో నేర్పణువన న్నుయెదల విడిచిపు ఁను నూర్చిగూడ విచారణ సూచనలేనని కమిటీకా రకుగు చున్నాడు. ప్రతినిధులతోగూడిన కమిషన్ గా నుండవలెను అభయ మిరువురు సామర్థ్యముగల హైందవు లైనను అందుండ వలె. మెలలో దండకులనునూర్చి పునర్విచారణచేసి, వీటి గవర్న మెంటువలస, యేదిభవైన ఆగ్రహము జరుగగలదునట్లు ను, లేక వేరవుగా వారిని వదలుటకును కమిటీవారు భారత ప్రభుత్వమున తొందరజేయుచున్నాడు.

బొంబాయి:—నూరకులో నర్వహాన్ కాశీసాహిం చునందగృహన శ్రీగవర్నరుగారు నూరకుయొక్క పూర్వవరి త్రమనూర్చి ఉపన్యసించుచుతో ద్వాటుమావలసినదనిచెప్పెను. మనమందరము కలసి నవాంబు నిరాకరణమునకు తోడ్పడక ప్రభుత్వమువారికి తోడ్పాటుగా నుండి వారియజమాన్యముక్రిం ద న్యవహారము తెచ్చుకొనుటకు పాటుపడుచుచుని చెప్పి ద మీద నిరాసముగను, తేకేర్ కర్తయుగను, మి(ప్రభుత్వము రి. రియెవల రాజభక్తి గలవారై ఉండుదు. అటుల ఉండినయె నా ప్రభుత్వమువారి జేయవనకు గాని మి రాజ్యమునకునునుం దలమంచి కలగ గలదని నిస్సంకోచముగా చెప్పగలను.

బొంబాయి, సెప్టెంబరు 8:—ఇంగ్లీషులో ఇండియన్ నీటిజన్ పితృ సంఘపు కార్యదర్శి హిందూజేతనప్రభుత్వమువారి వర్తక సభ్యులగు సర్ బార్తి బార్నే ముగారికి, ఫీజీచీవులకు నూర్చి యాత్రాభవ వంపెను. ఈసంఘపు కార్యనిర్వాహకసభ వారు యాభుధ్య ఫీజీతోజరిగిన గందరగోళములను నూతింతు, కాగితములను కడుబాగరగా పరిశీలించిరి. హైందవ కార్మి కుల సభలు, దొర్ల గృహభవనము వారి జేవలసన్నియు దొర్ల గృహజేవలసన్నియు కలది ఖైదుతోనుండుటయు కలెక్షనరు కిక్కిరి చుట్టుకును, ఫీజీప్రభుత్వమువారికి క్షాయము గాదని నిర్ధారణ పరిచియి. వారు వెట్టు కలెక్షన నిర్బంధము కనేక హైందవులు సాలయిరి. తక్షణం ప్రభుత్వమువారి నిపులమైన విచారణ జేయలేనని కమిటీవారు తొందర వెట్టుచున్నాడు.

బొంబాయి:—22 వంబాలీన్ నెండ్ జేటిలియన్తో ని లెఫ్టెనెంటు యథా దాదర్ అనువాదు నిన్నటిదినము రాత్రి 10-30 నిమిషములకు మోటారులో క్విన్నుకోడ్డుమీద పోవుచు చర్మగేటు వేసినవద్ద రివాల్యూరులో ఆర్మీవార్య గావించుకొ నెను. మోటారు నడుపుచుడు అబండిని కొలాలా పోలీసువై వనుట తీసికొనిపోయెను. అక్కడ వారు చూడగా చరపా యినవాని కార్లకర్గర అక్కడే ఉపయోగించబడిన ఒకరివార్యుల ఉండెను. కవమును బండిలోనుంచి తీసి కలిపిచేసిరి. డి. సి. కోవర్ అనువాదు చనిపోయిన కలకల్ 38 గంటల క్రితమువర కు తనతోనుండెనని చెప్పెను. నిన్నటిరాత్రి 10-30 నిమిష ములకు చనిపోయిన కలకలను తానుమావినట్లు సాక్ష్యమిచ్చె ను. చనిపోయిన వానిని తీసుకువచ్చివారు 9 మాసములనుండి తాను ఆయిన కొలువులో ఉన్నట్లును అప్పటినుండియు చని పోయినవాని ప్రవర్తనలో మార్పెమియు కనపడలేదనియు చె ప్పెను. మోటారుబండి నడుపుచుడు ఆర్మీవార్య తానేదిధము గా చూచెనో సాక్ష్యమిచ్చెను. దాక్కడకుడ కలకల్ తం కల తాను రివాల్యూరులో కాల్పుకొని చనిపోయెట్లు నిశ్చ యించెను.

మదరాసు అందునదరకమరాటా రైల్వేకంపెని (లిమిటెడ్.)

(ఇంగ్లాండులో ఇంకార్పొరేటు చేయబడినది)

నో టీ సు.

రాజముండి ఉదయం 9 గం-12 నిమిషము లకు చేరునట్టి నెం 34 రు ప్యాజంజరు ట్రెయిను 1920 సంవత్సరం సెప్టెంబరు 10-వ తేదీనుండి నిడద ప్పాలుకుకూడ 10 గం-10 నిమిషములకు పోవును. క్రొత్తగా ఒక ట్రెయిను నిడదప్పాలునుండి వగలు 10 గం-20 నిమిషములకు బయలుదేరి రాజ ముండి 11 గం-16 నిమిషములకు చేరును.

349 నమృకము 1842

బంగారు, వెండి, రత్నముల

నగలును, ఇతర వస్తువులను కాపీను యిచ్చిన తుచ్చుకొని వైకము ఇవ్వబడును.

ఉమిడి-రామయ్య శెట్టి, గురుసామి శెట్టి కంపెని,

28, ప్రవాజబారురోడ్డు, మదరాసు.

నగలు కాజ్యముగాను, పూచీతోడను నుయైన సర అకు తయారుచేసి విక్రయించుటకు వంపబడును. తయారు చేసినవాటిని అతిక్రమముగా అర్జునమేరకు తయారు చేసి ఇవ్వబడును. ఒకసారి అర్జునఇచ్చి నగలు తయారు చేసికొన్నవారి కలకల మా నమృకం తెలిసికొనచ్చును.

అభయమెందున్నది?

(1045)

అయ్యో వాక్రమము

కలరా, జ్వర, ఇక ప్లయోజా

అత్యధులకు జీవితాని భయమువలదు.

వైద్యరత్న సండిత డి. గోపాలాచార్యగారి

కాశీ, యాదాద్రి, బాధ్యత, శిష్టత, సమాజ, శాస్త్రములు పోషించుటకై, గాఢపఠ్యము.

కలరా మందులు. శిష్టత, సమాజ, శాస్త్రములు పోషించుటకై, గాఢపఠ్యము.

కలరా మందులు. శిష్టత, సమాజ, శాస్త్రములు పోషించుటకై, గాఢపఠ్యము.

కలరా మందులు. శిష్టత, సమాజ, శాస్త్రములు పోషించుటకై, గాఢపఠ్యము.

మీ బాయిలరు

విశేష కాలము పనిచేయవలెనన్న "ఇంగ్లీషు బాయిలరు కామ్యూజింగ్"ను

బానియొక్క యువయోగమును గురించియు ఫలజను గురించియు అసలు

5 గాలనులుగల రము 1-కి రు 26-0-0

ది రిలయన్సు ఫౌండ్రీ ఆంధ్ర ఇంజనీరింగు వర్క్సు.

తలపెట్టె నెం 553 రు

మదరాసు

(వై కామ్యూజింగ్ గోరునప్పుడు ఈ ప్రతికపేరుకూడ నుదాహరింప గోరుచున్నాము)

మిక్కిలి ప్రశస్తిపై పరిమళద్రవ్యము

ఓటో దిల్లీ హారు (బిబ్బి)

పరిమళద్రవ్యముల కన్నటికి నిది రాజు

ఇండియా దేశమునందు జరిగిన అన్ని ప్రదర్శనములందును చాల

కీనిలో పారాణి సులభం మేమియును లేదు గాన ఆచార

(D 126 W 100) 155 నామకము, బొంబాయి.

హిందూదేశైశ్వర్య చరిత్రము.

శ్రీ ౧-కి రు ౮. ౮. తపాలా ఖర్చును ప్రత్యేకము.

శబ్దకొముది: ఇండియా ఇమెజుల అన్ని తెలుగు

నిమిటలు. శ్రీ ౧-కి రు. ౧. తపాలా ఖర్చు నెం

10. ఆంధ్రోద్యమము 1-4-0

అధ్యక్షులకా కార్యాలయము, చెన్నై.

మదనకామేశ్వరలేహ్యము

అది మిక్కిలి పిశ్యకృష్టి, భాతుశుష్టి, బలమును,

పి. శి. పి. లండుకంపెని, ఆయుర్వేదసమాజ్.

(2878) మెడెరి, నెల్లూరుజిల్లా, (Via) బొంబాయి.

విప్రేక్షా పరిశీలన చా. పి. డి.

సావంతుని వనాపధి సారనపరిల్లా

అత్యధులకు జీవితాని భయమువలదు.

మిక్కిలి కత్తివంతమున కత్తులకారినే

అత్యధులకు జీవితాని భయమువలదు.

ప్రాప్తి: పి. డి. సావంత్,

౧౪౪, వననవాడీ, నెం ౨, బొంబాయి

Proprietor: P. D. SAVANT,

Panaywadi, No. 144, No. 2, BOMBAY

ముఖ్య గవనింపు.

1920 వ సంవత్సరం ఆగస్టునెల మొదటి

తేది నుండి అన్ని ధరలు మార్పుబడినవి.

The Zandu Pharmace-
utical Works Ltd.,
Elphinstone Road,
BOMBAY.

ఇప్పటికాలము ననుభవించి మిక్కిలి నమ్మ

హిందూ దేశమునందు జరిగిన ఆయు

వై కనిన విలాసమునకు వ్యాసినచో

జాంహూ ఫర్ మ్యాటికల్

వర్క్సు

ఆయుర్వేద యావధముల నేయువారు

జాంహూ నెం 13.

ది గేటు ఇండియన్

సిగరేట్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగు కంపెనీ గుంటూరు.

ఈ ఇంజనరీ కల్యాణమునందు ఎల్లకను మా వాసనకు

మారే యేల సిగరేట్లకు చుట్టుకొనకుడద!

"వైజ్ఞానబద్ధమైన పాగాకు" నేను శరభరాజు

మీకు అతిసమీకమునందు అంగడికాని లేక పా

మేకేతంకి ఏలంట్లు

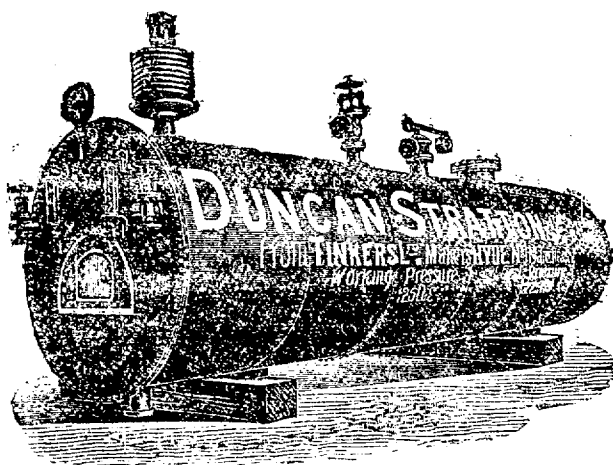
పెద్దయ్య అండ్ కో గుంటూరు

IRKAR ANDAL OAP A SPECIALITY Fragrant & Dainty GOVT. SOAP WORKS, CALCUT

DUNCAN STRATTON & Co.

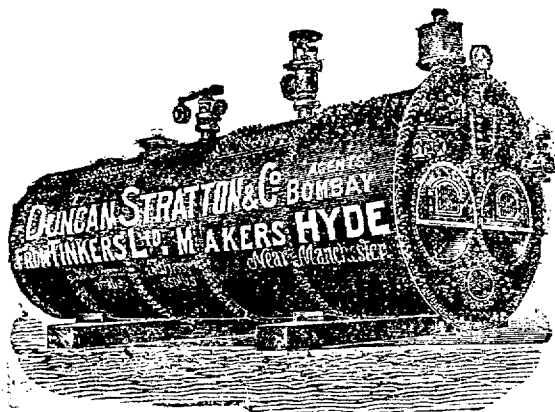
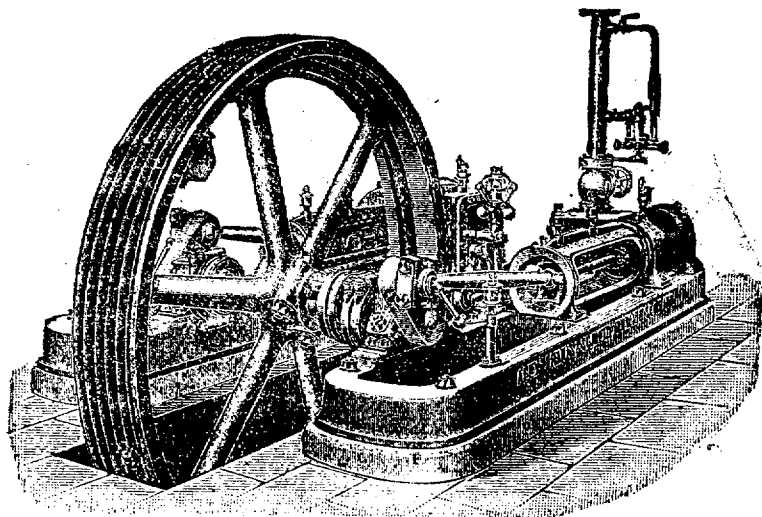
డన్ కన్ స్ట్రాటన్ ఆండు కో.

ఎంజనీర్లు, మెషినరీ ఇంజనీర్లు, 9 మెరయిన్ పీథి, బొంబాయి.

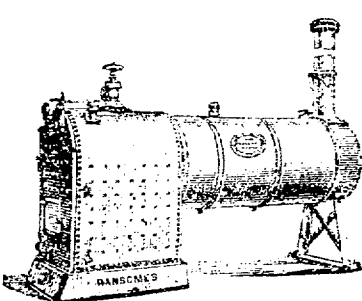
హైక్రాసు స్టీల్ కార్బన్ బాయిలర్లు.

పొడవు 10 అడుగులు
మొదలు 24 అడుగుల వరకు
బరువును — దయా మేటరు
4 అ. మొదలు 6 అ. 6 అం.
వరకు ఉంటుంది.
స్టీలింగ్ పై వ్రేలరు
80 హాను మొదలు
160 హాను వరకు ఉంటుంది.

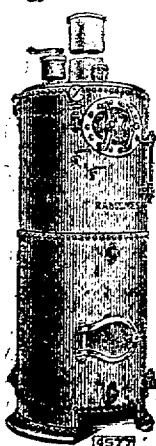

హైక్రాసు స్టీల్ లంకా మేరు బాయిలర్లు.
పొడవు 20 అ. మొదలు 82 అ. వరకు ఉంటుంది.

దయా మేటరు 6 అ. 6 అ. మొదలు 8 అ. 6 అ. వరకు ఉంటుంది.
స్టీలింగ్ పై వ్రేలరు 100 హాను మొదలు 250 హాను వరకు ఉంటుంది.

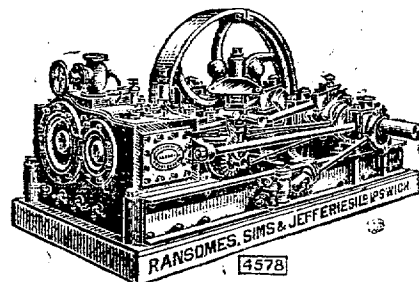
లోకో మోటివ్ బాయిలర్లు.
స్టీలింగ్ పై వ్రేలరు 80 హాను మొదలు
100 హాను, 120 హాను, 150 హాను వరకు ఉంటుంది.

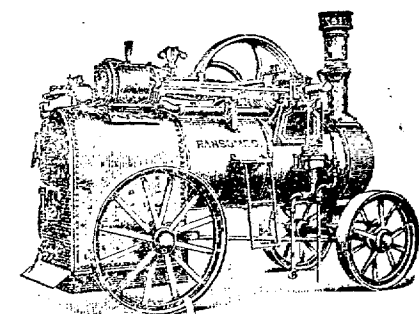
వర్టికల్ బాయిలర్లు.
పొడవు 80 హాను మొదలు
100 హాను వరకు ఉంటుంది.

ఈ క్రింద తెలుసుకోవలసిన వాటిని
సవరించి చేయవచ్చును.
దూడ బిల్డింగ్ మెషిన్, బాటిసానా
దూడ వ్రేలింగ్ మెషిన్
దూడ స్పిండింగ్ మెషిన్
దూడ వీలింగ్ మెషిన్
అన్ని రకాల స్టీలు ఎంజిన్లు
అన్ని రకాల స్టీలు బాయిలర్లు
కోల్ ఫైర్ మిల్లింగ్ మెషిన్
నూనె మిల్లు మెషిన్
మంచు గుడ్డ చేయు మెషిన్ ప్రామాణిక
జడ్డు బిల్డింగ్ మెషిన్ వాటి
అన్ని రకాల పంపింగ్ మెషిన్లు
కాగ్లర్లు, క్యూరసాన్ పంపింగ్ కోరముట్లు
కిరెన్ నూనె వడకడు ఆయిల్ ఎంజిన్లు
ఎలక్ట్రిక్ ట్రెడింగ్ (ప్లాట్) కోరముట్లు
తేలులు వక్రపాపు కోరముట్లు
స్టీలు సాప్లింగ్, కట్టింగ్, వెడ్జింగ్
రాట్ విరన్ అండు కాస్టు విరన్ పుర్రీలు.
కగయరా అన్ని రకాల సామానులు.

సెడ్ బ్రెస్టెడ్ కాంపాండు
హిందూస్థాని ఎంజిన్లు.
(క్రాన్ ఫీల్డ్ మొదలు బోల్ ఫీల్డ్ వరకు)
ఇందులో సింగిల్ సిలిండరు ఎంజిన్లు కూడ గలవు.

హైస్పీడు కాంపాండు ఎంజిన్లు.

పోర్టబుల్ స్టీలు ఎంజిన్లు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సిలిండరు గలవి.
స్టీలు వ్రేలరు 120 హాను గలవి.
కాంపాండు — హై, లో వ్రేలర్ సిలిండరు.
స్టీలు వ్రేలరు 150 హాను గలవి.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక
బెజవాడ (కృష్ణా జిల్లా) లో యుండు ఇంగ్లీషు స్టోర్సు ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ ప్రాప్తైటరు గారైన
మానేవల్లి బాపనయ్య గారి కై నను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యామృతము.
దగ్గు, కైత్యము, కడిశము, రొమ్ము పడిశము, తలనొప్పి, వాయువు నొప్పులు, పోట్లు,
బెణుకులు, బిళ్లలు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యామృతము.
చక్కని బెట్టితో నూనె కల దూ. 0—10—0; డబ్బా 1-3 దూ. 5—12—0. పొట్టుబుర్రలు కేలు.
అమృతాంజనం డి పో, } 109, ఫేరిరోడ్డు, బొంబాయి,
6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

